

LASKUVARJOURHEILU

Finnish Magazine of Sport Parachuting

No 1 1987 vol. 11. vuosikerta. 15 mk.

KUPURELATIIVIKISAT AUSTRALIASSA

LASKUVARJOURHEILUN TAPAHTUMAKALENTERI 1987

Aika	Tapahtuma	Paikka	Lisätietoja
KILPAILUT, BOOGIET, yms.			
7.-14. 3.	Para-Ski MM	Jugoslavia, Sarajevo	SIL p. 90-378 055
14.-15. 3.	Kalakukkokisa	Kuopio	KIY
21.-22. 3.	Para-Ski Eurooppacup	Damùls, Itävalta	SIL
huhtikuu	Para-Ski	Rovaniemi	NLU
3.-5. 4.	Para-Ski SM/PM	Joensuu/Koli	SIL/P-KLU
17.-20. 4.	Trac-kisa	Oulu	OLK
17.-20. 4.	"RAM AIR"-tarkkuus	Lelystad, Hollanti	SIL
24.-31. 5.	Hercules-Boogie	Lidköping, Ruotsi	SIL/SFF
29. 5.-7. 6.	Kutsukilpailu (taito/tarkkuus)	Bydgoszcz	SIL
5.-7. 6.	SM-esikisa (taito/tarkkuus)	Jyväskylä	JLK
6.-8. 6.	North-Ice Boogie	Akureyri, Islanti	SIL/FI
6.-11. 6.	Nordkaloträffen	Uumaja, Ruotsi	SIL/UFK
19.-28. 6.	Leiri	Oripää	TLU
juhannus	Tarkkuuskisa	Rovaniemi	NLU
kesäkuu	Taitohyppykilpailu	Utti	ULK
4.-12. 7.	Taito/tarkkuus-SM	Jyväskylä	SIL/JLK
9.-15. 7.	SKY VAN/Pilatus Boogie	Nancy-Azelott, Ranska	SIL
10.-13. 7.	Belgian Herc Boogie	Moorsele, Belgia	SIL
1.-8. 8.	RW-SM	Helsinki	SIL/SLK
3.-8. 8.	Taito/tarkkuus-PM	Ruotsi	SIL
15.-17.8	Satakunnan malja	Pori	SLU
2.-7. 9.	XIII Adriatic Cup	Zadar (Kroatia) Jugoslavia	SIL
syyskuu	Syysturnee	Joensuu	P-KLU
syyskuu	Syyskisat	Utti	ULK
28. 9.-11. 10.	RW-MM	Brasilia, Salvador (Bahia)	SIL
23.-28. 9.	"Olympic Cup"	Söul	SIL
KOULUTUSTAPAHTUMAT			
talvi/kevät	Tuomarikoulutus	?	SIL
talvi -87	Kalustomestarikurssi	?	SIL
talvi -87	Kalustomestariseminaari		SIL
n. 21.-22. 3.	Onnettomuustutkintakurssi	Vantaa	SIL/IH
9.-10. 5.	RW-seminaari 1	Helsinki	SIL tai SLK
16.-25. 5.	AFF-kouluttajakurssi	Ruotsi	SIL
6.-14. 6.	Hyppymestarikurssi I/87	Räyskälä	SIL
4. tai 5. 7.	Kalustomestarikokous (SM:n yhteydessä)	Jyväskylä	SIL/J. Nurmela
29. 8.-6. 9.	Hyppymestarikurssi II/87	Räyskälä	SIL
keväät/syksy	Turvallisuuspäällikkö- seminaari	?	SIL
elokuu	RW-seminaari 2	Helsinki	SIL tai SLK
syksy	Valvontavastuukoulutus		SIL
VALMENNUSTAPAHTUMAT			
keväät ?	Nuorten valmennusleiri ?	?	SIL/P. Kivinen
huhtikuu ?	Taito/tarkkuusvalmennus- leiri (Slecht)?	?	SIL
heinäkuu?	RW-valmennusleiri		SIL/P. Ahola
MUUT TAPAHTUMAT			
7.-8. 2.	Pohjoismainen kalustopäällikkökokous	Helsinki	SIL
n. 5. 12.	Pohjoismainen laskuvarjokokous	Helsinki	SIL

Päätoimittaja: Mimma Lehtovaara, puhelin 90-378 055/t

Ulkoasu: Kalervo Katajavuori

Toimituksen osoite: Laskuvarjourheilu, PL 653, 00101 Helsinki

Julkaisija: Suomen Laskuvarjokerho, Malmin Lentoasema, 00700 Helsinki, puhelin 90-378 827

Painopaikka: Aurasen Kirjapaino, Saksankatu 1, 30100 Forssa, puhelin 916-221 00

Irtonumerohinta 15,- vuosikerta 50,- Neljä numeroa vuodessa

Kansikuva: Kupurelatiivin MM-kilpailuissa Australiassa oli kuvaajana David Hancock, joka paremmin tunnetaan nimellä Bluebaker.

Toimitus ei vastaa artikkeleissa esitetyistä mielipiteistä, vaan jokaisesta artikkelista vastaa kirjoittaja itse.

Lehti ottaa mielellään julkaitavaksi lukijoiden valokuvia, piirroksia ja juttuja.

SISÄLLYS

- 2 Tapahtumakalenteri
- 3 Pääkirjoitus:
Ilmakuvauksen sääntöjä helpotettava
- 4 Pätkelmiä
- 6 Millainen olet, siten hyppää
- 8 Sillin laskuvarjomies
- 10 Haalareita kaupan
- 12 Paratarinaa Afrikasta
- 14 Vaaratilanteet vähentyneet
- 16 Kupurelatiivin MM-kisat
- 20 Miellipidepalsta näin on näreet
- 22 Viralliset RW-kuvat 1987
- 26 Hyppymestarikurssin kuulumiset
- 28 Miten myönteistä julkisuutta
- 30 Miljoonalaatikko

ILMAKUVAUKSEN SÄÄNTÖJÄ HELPOTETTAVA

Ilmakuvausta koskevat ilmailumääräykset ovat muuttumassa. Asiaa on valmisteltu ilmailuhallituksen sotilastointimistossa niin pitkälle, että uusien sääntöjen kaavaillaan tulevan voimaan ensi vuoden alusta.

Syy muutoksen tarpeellisuuteen selviää kun lukee läpi nykyisen ilmakuvausta koskevan ilmailuhallituksen päätöksen.

Tämän hetkinen tilanne on ilmailun harrastajan kannalta tukala. Määräykset ovat aikansa eläneitä, mutta niitä olisi kuitenkin noudatettava tai lain kylmä koura voi kaapata kuva-arkistot ja lupakirjat pois.

Laskuvarjohyppääjiä kuvataan useimmiten lentokoneesta, vapaassa pudotuksessa tai varjon varassa. Sattuu myös olemaan niin, että laskuvarjohyppääjät harrastavat yleensä lentokenttien lähellä, jolloin uloshyppäpaikatkin ovat jokseenkin usein kenttien yläpuolella. Ilmailuhallituksen päätös kieltää mm. kiitoratojen ilmakuvauksen, mikä aiheuttaa sen, että kuvien ottaminen on määräysten vastaista silloin kun hyppäpaikka on kentän lähellä. Eli useimmiten.

Uudet ilmakuvausohjeet ovat siis tekeillä, joten niiden sisältöön voi vielä vaikuttaa. Ilmailun harrastajan kannalta olisi oleellista ottaa huomioon seuraavat seikat:

- Lupa pitää saada vähintään vuodeksi kerrallaan. Kuukausittain tehtävä anomus lisää tarpeetonta paperisotaa.

- Luvan täytyy kattaa koko Suomi lukuunottamatta erityisiä alueita, joiden yläpuolella siviilikoneet eivät saa lentää.

- Lentokenttä kiitoratoineen saa näkyä kuvassa.

- Kuvien ennakkotarkastus ei ole tarpeellista. Ilmailun harrastajat kuvaavat omaa lajiaan, eivät maanpuolustuksellisesti tärkeitä kohteita. Niitä kuvaavat aivan toiset tahot.

- Ilmailuhallituksen uuden päätöksen kieliasun tulee olla sen verran selkeää, että tavallinen ilmailija tajuaa tekstin sisällön.

Mimma Lehtovaara

Suomen Laskuvarjokerhon jäsenet:

Maksakaa jäsenmaksu 150 markkaa, niin saatte myös lehden loppuvuoden numerot.

Tilaaajat:

Jotta varmistaisitte tämän julkaisun saamisen jatkossakin, maksakaa 50 markkaa lehden tilille PSP 4276021.

Jukka Kujala Helsingistä kävi joulun tienoilla kavereiden kanssa Floridassa. Jouluaattona tuli mieleen, että kuvaaminen on kivaa, joten kamera käteen ja taivaalle. Kumma kyllä hyppääjät osuivat Jukan lähetyville ja niin syntyi oheinen kuva. Kypäräkameraa ei tarvittu, poketti riitti.

↓ Älä lähde matkaan ilman asiantuntevaa riggeriä. Arto Virtanen näyttää Orrille kulnka reppu suljetaan oikeapoisesti.

JUKAN EKA VAPAA- KUVA

KOONNUT MIMMA LEHTOVAARA

→ Tämä on todellisuutta jo Suomessaakin. Maailman parhaaksi hyppykoneeksi mainostettua DC-3 saivat meidänkin poikamme kokeilla.

Tavoitteita 10-tähtikisaan

Amerikan ihmemailla Kaliforniassa järjestettiin taannoin 10 nopeustähtikisa. Tulokset kiinnostanevat niitä sankkoja hyppääjoukkoja, jotka tulevat Malmille vastaavaan kisaan huhtikuun 18–20 päivinä.

Voittanut joukkue nimeltään Let Me Hear You Say Yeah! voitti kymmenen kierroksen kilpailun keskiarvolla 10.17 sekuntia. Toiseksi sijoittunut joukkue saavutti 10.83 sekunnin keskiarvon ja teki samalla kisojen nopeimman tähden aikaan 5.81. Kolmas joukkue yliti reilun 12 sekunnin keskiarvon.

Kilvassa oli mukana 22 joukkuetta, joten ainakin suuressa maailmassa intoa puuhaan riittää vielä. Ongelmaksi on tullut tuomarointi, sillä varsinkin Itä-Euroopan maista on kantautunut hurjia huhuja nopeuksista joilla 10-tähti on kasattu.

Pojasta polvi paranee

Yhdysvaltojen presidentin poika Ron Reagan, joka on tullut tutuksi mm. baletin harrastelusta, on osoittanut avointa mieltä ja ollut mukana tandemhyppyillä lokakuun lopussa De Landissa. Kuskina oli tandemguru Bill Booth.

Hyppy televisioitiin ABC-yhtiön aamulähetykselle, ja positiivinen julkisuus oli taattua.

Kaksi ensimmäistä hyppyä hypättiin 7500 jalan korkeudesta, mutta viimeisellä päästiin jo 14.000 kápälään. Mukana oli maailman paras sekvenssijoukkue Air Bears, jolle Booth ja Reagan tekivät pohjan hypyllä. Reaganin kerrottiin asennoituneen rauhallisesti ja asiallisesti touhuun.

Lisää oppilas-tandemeita SLK:lle

Suomen Laskuvarjokerholle tuli lähetyksen amerikkalaiselta, joka sisälsi uusia patjoja ja tandemeita oppilaille. Tandemit olivat tuttuja tummansinisiä Vectoreita, jotka havaittiin hyviksi jo viime kesänä.

Päävarjat olivat Raidereita (220 neliö jalkaa ja yhdeksän tunnelia) tai Mantoja (288 neliö jalkaa ja niin ikään yhdeksän tunnelia).

Täydellisiä oppilaskokonaisuuksia löytyy SLK:n yläparakin hyllyltä 35, joten niillä kelpaa studenttien formuutella. Korkeusmittareita ja FXC:täkin pitäisi kuulemma olla riittävästi. Kalustomiehet ovat viritelleet kypäräradiot uuteen uskoon, joten viime vuoden kos-

Einari Mikkosen kone on käytettävissä Helsingissä talvisin Pilatuksen ollessa seisomassa. Einarin koneeseen on asennettu hieno ovi ja astinlauta.

ketusvikojen pitäisi olla historiaa.

Doping puhuttaa

Jo muutamana kesänä on hypykisoissa spekuloitu mahdollisilla doping-testeillä. Toistaiseksi testauksia ei ole tehty, mutta niitä on lisätty jatkuvasti eri lajien kilpailuissa, joten ilmailuunkin niitä on odotettavissa.

Kielletyistä lääkkeistä on valmistumassa luettelo, jota jaetaan eri liitoille ja apteekkeihin. Jokaisen SM-kilpailuihin osallistuvan ja lääkkeitä syövän hyppääjän kannattaa tutustua luetteloon, jotta ikäviä yllätyksiä ei sattuisi.

Jos hyppääjä kärehtää kiellettyjen aineiden käyttämisestä, rangaistuksen langettaa liitto eli SIL. Kilpailukiellon vaihtoehtona liitto voi esittää myös varoitusta tai jopa vapauttavaa päätöstä, jos rikkomuksen luonne antaa siihen aihetta. Kilpailukiellon kesto olisi vähintään puolitoista vuotta, joten lähitulevaisuuden kisasuunnitelmat doping-käry romuttaa.

Kansallinen doping-toimikunta ehdottaa myös että kaikissa arvokilpailuissa (EM, MM ja Maailman-Cup) tulee tehdä testit. Samoin toimitaan ennen kuin ennätysjätkä voidaan hyväksyä.

Laskuvarjourheilun keskustelimeikunta LuKT – mikä se on?

Tämä herrojen klubi toimii Suomen Ilmailuliiton osana. Sen tehtävänä on edistää ja kehittää laskuvarjourheilua, osallistua ilmailumääräysten tekemiseen, tiedottaa turvallisuus- ja kalustoasioista. Lisäksi keskuksimikunta antaa esityksiä liiton hallitukselle.

LuKT on itse asiassa sellainen paikka, jossa päätetään aika paljon hyppäämiseen liittyvistä asioista. Siksi lehti esittelee tämän vuoden jäsenet, jotta hyppääjät tietävät ketkä asioista päättävät ja kenen puoleen on käännettävä aloitteiden ja kommenttien kanssa.

LuKTin puheenjohtaja on Maurits Kouhia Turusta, vara-

puheenjohtaja on Mikko Hypponen Rovaniemeltä. Markku Hiedanpää edustaa lähinnä Ilmailuhallitusta Vantaalta ja Timo Kukkonen tulee Helsingistä. Jari Mäkinen vaikuttaa Jämsässä ja Jukka Nurmela Vantaalla. Hannu Laitinen on mukana myös liiton hallituksessa Maurits Kouhian lisäksi.

LuKTin toiminta on jaettu turvallisuus-, koulutus- ja kilpailukomiteoihin. Komiteat tekevät LuKTille esityksiä omista aloistaan. Turvallisuuskomiteassa vaikuttavat Anne Louhimo Tampereelta ja Matti Karjalainen Helsingistä. Koulutuskomitea on Hannu Laitisen heiniä. Kilpailukomiteassa onkin jo enemmän porukkaa mukana: Jari Mäkinen, Hannu Laitinen, Kari Tusa, Pekka Kivinen ja Petri Ahola.

Nämä nimet kannattaa siis painaa mieleen ja heihin voi ottaa yhteyttä asiallisten ehdotusten merkeissä. Kerhoille lähetetään LuKTin ja sen komiteoiden kokousten pöytäkirjat, joihin voi olla syytä tutustua jotta pysyisi tapahtumien tasalla.

Kisakutsu 10-nopeustähtikisaan

Järjestetään Malmilla 18.–20. 4. (pääsiäinen).

Lupakirjahyppääjät ympäri Suomen ovat tervetulleita.

Joukkueita voidaan kasata paikan päällä.

Majoitus kerholla, ruokaa pubista. Sauna on.

Hypyhinnat ovat kerhon tavanomaiset. Kisakorkeus 2000–3000 metriä.

Lisää tietoja SLK:sta puh. 90-378 827.

Epäviraallinen yöennätys

Zephyrhillsin hyppykeskuksessa Floridassa on tehty epävirallinen yöhyppyennätys. Epäviraallinen siksi, että kansainvälinen ilmailuliitto FAI ei tee tilastoja yöhypyistä.

40 hyppääjän kuva, jossa oli kymmenen pohja, onnistui toisella yöyrityksellä. Jo ensimmäinen kuvio oli ehjä, mutta yhden hyppääjän ote oli väärä. Siispä hyppääjät matkasivat uudelleen DC-3:een ja 16.000 jalkaan, jolloin kaikki sujui suunnitelmien mukaan.

MILLAINEN OLET, SITEN... HYPPÄÄT

TEKSTI MIMMA LEHTOVAARA,
lähteenä käytetty Jens-Henrik
Johnsenin tutkimusta ja
Eero Kausalaisen muistiota
KUVAT TIMO RANTALA JA
KIMMO RÄISÄNEN

Oletko A-typin
hyppääjä, taivaan
valloittaja, kiihkeä
harrastaja. Vai olisitko
B-läinen, joka hyppää
harvemmin ja kuuluu
riskiryhmään. Lukeeko
tätä juttua joku, joka
luokitellaan C-ryhmän
edustajaksi? Jos lukee,
niin tule kerholle!

Pakkolaukaisuhypyistä ja
tuhannesta metristä se alkaa.
Turhan monilla se myös
päättyy siihen. Lopetetaan
koko touhu ennen kuin edes
tiedetään mistä on kyse.

Norjalainen Jens-Henrik Johnsen on kiinnostunut laskuvarjohyppääjien luonteenpiirteistä ja hyppyonnettomuuksien taustoista. Hän on tehnyt asiasta tutkimusta, joka esiteltiin hiljattain kansainvälisen laskuvarjojouheilu-komitean kokouksessa.

Johnsenilla oli kaksi koeryhmää: ensimmäiseen kuului 47 kokenutta hyppääjää, joilla oli keskimäärin 907 hyppyä takanaan. Toisessa ryhmässä oli hyppääjiä (32), jotka ovat jättäneet leikin sikseen aivan alkuvaiheessa. Heillä oli alle 10 hyppyä ja/tai he hyppäsivät alle 10 sekunnin vapaapudotushyppyjä.

Taustana Johnsenin tutkimukselle olivat seuraavat seikat:

- 85-95 % hyppääjistä lopettaa ennen kuin oppivat hallitsemaan riskitilanteita.
- 50-70 % kuolemantapauksista varavarjoja ei käytetty tai sitä käytettiin liian myöhään. Tällaiset onnettomuudet selitetään inhimillisinä erehdyksinä.
- Vaaratilanteen todennäköisyyttä lisää lainatut varusteet, epäsuunniteltu, harvakseltaan hyppääminen.

Tutkimuksen tavoitteena oli herättää kiinnostusta persoonallisuustekijöiden merkityksen tutkimiseen ja turvallisuuden lisäämiseen. Johnsen halusi selvittää voiko riskihenkilöitä etukäteen ennustaa.

Johnsenin tutkimus tukee väittämiä:

- Kokeneet hyppääjät ovat ulospäinsuuntautuneita.
- Kokeneilla hyppääjillä on erikoisia luonteenpiirteitä.
- Sekä jo lopettaneet hyppääjät että kokeneet ovat keskimääräistä impulsiivisempia ihmisiä.
- Molemmat hyppääjäryhmät ovat taipuvaisia etsimään elämyksiä enemmän kuin ihmiset, jotka eivät lainkaan ole hypänneet.
- Kokeneet hyppääjät ovat seikkailunhaluisempia kuin lopettaneet.

Johnsen jaotteli hyppääjät

Tutkimuksen mukaan riskialtein hyppääjä hyppää verraten harvoin ja hän roikkuu mukana osittain sosiaalisen paineen vuoksi.

kolmeen ryhmään. A-tyypin hyppääjä on kiihkeä harrastaja, joka hyppää paljon vuoden aikana. Hän tarvitsee voimakkaita kiihokkeita ja hänen miänsä potkii häntä liikkeelle.

B-tyypin harrastajan tahti on huomattavasti laimeampaa, hän hyppää harvemmin, mutta roikkuu mukana osittain sosiaalisen paineen takia.

C-hyppääjä lopettaa yleensä muutaman hypyn jälkeen, hän on tyyppinen kokeilija jonka löytää niin sukellus-, posliinmaalauksen kuin laskuvarjojouheiluun.

Riskialtein edellä mainituista ryhmistä olisi Johnsenin tutkimuksen mukaan B-tyyppi. Tähän ryhmään kuuluva hyppääjä ei pidä kovasta stressistä eikä hän hallitse itseään hätätilanteessa. Hän kyllä tietää miten hänen pitäisi toimia, mutta saattaa lamaantua tosi paikan tullen.

Johnsen kehottaa harkitsemaan harvoin hyppääville jonkinlaista erityiskoulutusta tai erilaisia sääntöjä kuin muille.

Erikoiskoulutus ja asioiden kertaaminen on varmasti paikallaan mikäli hyppäämiseen tulee taukoja. Hankalampaa on määritellä minkälaisesta kertauksesta on kysymys tai kuinka pitkän tauon jälkeen erityissääntöjä sovellettaisiin.

Suomessa on totuttu ajattelemaan, että lupakirjahyppääjä saa harrastaa itsenäisesti ilmailumääräyksiä noudattaen. Ne eivät kuitenkaan määrittele

yksiselitteisesti pidemmän tauon jälkeen hyppäämistä. Niinpä onkin päädytty suosittelemaan totutteluhyppyjä kevään alussa, ja ohjetta onkin noudatettu hyvin.

Kokemus ratkaisee

Hyppääjän kokemus merkitsee paljon: lienee selvää, että sata kertaa hypännyt on epävarmempi kuin tuhannen hypyn veteraani. Puheet sadan tai kahden sadan hypyn sankareista eivät ole tuulesta temmattuja. Mitään tilastoja Suomesta ei löydy sen tueski, että vasta lupakirjan saaneet olisivat riskiryhmä, mutta se on huomattu käytännössä.

Kenties markkinarako löytyisi tuoreiden lupakirjalaisten joukosta. Jatkokoulutus ylimenokauden aikana auttaisi hyppääjää sopeutumaan uuteen itsenäiseen rooliin. Monille kynnys turvatusta oppilaselämästä itsenäiseksi hyppääjäksi on yllättäen muodostunut korkeaksi, varsinkin hattaravarjojen kaudella kun muutokseen sisältyi vielä aivan uudenlaisen varjon hallinnan opettelu. Liitovarjojokurssilla aloittavat hyppääjät ovat tässä asiassa paremmassa asemassa.

Holhoamiseen ei pidä ruveta, mutta jonkinlainen tukiopeus olisi hyödyllistä.

Houkutelalla jatkamaan vai lopettamaan

Johnsenin mielestä ihmisiä ei saisi houkutelalla mukaan hyppurheiluun vaan selvästi peiloissaan olevat pitäisi enemmän taivutella vaihtamaan lajia kuin hyppäämään.

En ole aivan valmis yhtymään hänen käsitykseensä. On selvää, että ketään ei pidä painostaa eikä pakottaa koneeseen. Oppilaalla on mahdollisuus kieltäytyä vielä koneen ollessa linjallakin, mikä on aivan paikallaan.

Mutta varmasti on olemassa joukko ihmisiä, jotka tarvitsevat vain hieman rohkaisua, tilaisuuden puhua jännityksestään kouluttajan tai kokeneeman hyppääjän kanssa. Heitä voi auttaa se, että kerholla on joku, joka on niin kiinnostunut, että uhraa ajastaan puolittuntisen vain oppilaan kannustamiseksi.

Varmasti monet tämän päivän konkarit ja sankarit muistavat itsekin pelänneensä. Tavalla tai toisella he kuitenkin jatkoivat hyppäämistä kuka mistäkin syystä. Useista on tullut kokeneita ja arvostettuja hyppääjiä, jotka kouluttavat nykyisiä oppilaita. Jos heidät olisi puhuttu ulos lajista, niin olisiko eliminoitu riskejä vaiko vain tarjottu matalimman aidan vaihtoehtoa?

LEHTI JULISTAA VALOKUVAUS- JA PIIRUSTUS-KILPAILUN

Aiheena tietenkin kaikki hyppäämiseen liittyvä. Kuvat voivat olla joko musta-valkoisia tai värikuvia.

Kilpailuaika alkaa juuri kun luet tämän ilmoituksen ja päättyy RW-SM:ien päättäjäisyönä ensi elokuussa. Lähetä kuvat Lasuvarjojouheilu-lehden toimitukseen osoitteella Lasuvarjojouheilu-lehti, Suomen Lasuvarjokerho, Malmi Lentosäätä, 00700 Helsinki 15. 8. mennessä.

Palkintoina jaetaan arvovaltaisen tuomariston harkinnan mukaan hyppyjä Pilatuksesta.

Lisää tietoja kilvasta antaa Mimma Lehtovaara, puhelin 90-378 055/työ tai 90-378 827/kerho.

HUOMIO

**RW-SEMINAARI HELSINGISSÄ
9.-10. 5. 1987**

Luentoja relatiivihyppäämisestä, ohjattua harjoittelua aloittelijoille ja edistyneemmille hyppääjille. Kouluttajat hyppäävät mukana ja antavat käytännön neuvoja.

Majoittua voi Suomen Lasuvarjokerholla, parapubista saa ruokaa, sauna on. Lisää tietoa puh. 90-378 827.

TERVETULOA!

SILLIN LASKUVARJO- MIES

TEKSTI MIMMA LEHTOVAARA
KUVA EERO KAUSALAINEN

Eeron tehtävänä on ohjata suomalaista hyppäämistä – mitä se siis itse asiassa on?

Suuren osan Eeron työajasta vie paperihommat. Hän kerää tietoja turvallisuudesta, kalustosta, hyppytapatumista jne. ja lähettää niitä edelleen kerholle. Hyppy- ja kalustomestarikurssit sekä tarkastajakurssit vievät oman aikansa, samoin tuomarointi SM-kilpailuissa.

– Tuomaritilanne on ollut huono. Porukkaa ei ole tarpeeksi, joten osittain siitäkin syystä olen ollut mukana. Toisaalta tuomarointi kiinnostaa ja on mukavaa. Kentältä kyllä on joskus tullut kommentteja, että minun pitäisi käyttää hyödyllisemmin tuomarointiin menevä aika.

Eeron työhön liittyy kiinteästi yhteistoiminta Laskuvarjourheilun keskusliiton (LuKT) kanssa. LuKT on paikka, jossa itse asiassa päätehtävään varsin paljon hyppäämiseen liittyvistä asioista. LuKT:n puheenjohtaja on turkulainen Maurits Kouhia. Kerhot voivat ehdottaa jäseniä LuKT:iin, johon yritetään saada mahdollisimman päteviä ihmisiä mukaan.

– LuKT:n toiminta on mielestäni tänä päivänä tehokasta. Se on organisoitu uudelleen joitakin vuosia sitten ja työhön osallistuvat eri alojen asiantuntijat.

LuKT on jakaantunut alakomiteoihin, jotka liittyvät määräyksiin, kalustoon, kilpailuun ja turvallisuuteen. Komiteoiden ja LuKT:n sihteerikkönä Eerolla riittää työtä pöytäkirjojen kirjoittamisessa.

– En näy kentällä niin paljon kuin pitäisi. Viime vuonna ehdin kiertää puolet Suomen kerhoista. Laskin juuri, että olin joka toisen viikonlopun töissä viime kaudella, toteaa Eero.

Määrärahojen puutteesta vuoksi Eeron postin kuuluu myös riippuliittäjien asioiden hoito. Hänen mukaansa työajasta voi mennä jopa puolet riippuliiton parissa. Koska laji on vielä niin nuori, on perustyötä vielä paljon tekemättä esimerkiksi sääntöjen parissa.

Suomen Ilmailuliiton laskuvarjourheilun toiminnanohjaaja on vuodesta 1975 lähtien ollut Eero Kausalainen.

Vanhempi hyppääjäväki tuntee Eeron, mutta lienee niitäkin joille hänen persoonansa on jäänyt oudoksi.

Eero istuu Malmin lentoasemalla liiton toimitalossa yleensä viitenä päivänä viikossa kello 9–17.

Valvontavastuu askarruttaa

Laskuvarjotoiminnan ohjaajan puhelin piirisee kuuluvasti ja usein. Harrastajat kysyvät yleensä neuvoja tai tietoja tulevasta tapahtumasta, ulkomailla hyppäämisestä, lupakirjan myöntämisestä ja kalustosta.

Kerhojen edustajat haluavat neuvotella vaikkapa SM-kisojen järjestämisestä tai koulutustilaisuuksista.

Ilmailuhallituksen kanssa pohditaan mm. tulevaa valvontavastuuta.

– En tiedä toista maata, jossa viranomaisiin kontrollolaisi näin paljon. Se lisää kyllä by-

rokratiaa. Liiton profiili paranisi harrastajillekin jos ihmiset asioisivat suoraan liiton kanssa ja osallistuisivat yhteisiin hommiin, napauttaa Eero.

– Me yritetään ilmailuhallituksen kanssa junaila, että säännöt olisivat synkassa terveen järjen kanssa ja että ne olisivat selkeitä ja ymmärrettäviä. Valvontavastuun tuleminen liitolle on rahasta kiinni – taas kerran. Valtiovarainministeriön punakynä on pyyhkinyt määrärahasiisiot pois.

– Riippuliittäjille on saatava oma ohjaaja ennen kuin valvonta siirretään liitolle, toteaa Eero ja jatkaa:

– Jos valvonta toteutuu niin silloin harrastajat saavat päättää asioistaan ilmailuhallituksen kanssa sovittujen väljien raamien rajoissa.

Keskivertohyppääjä ei tunne liittoa kovinkaan hyvin.

– Liiton rooli on epäselvä. Sen pitäisi pystyä tarjoamaan enemmän palveluita jäsenille. Ilmailuvakuutus on yksi askel.

– Kerhojen kalustopäälliköt, hyppymestarit jne. osallistuvat lajin kehittämiseen. Heistä osa on liiton kouluttamia, joten he ovat saaneet liiton palveluita henkilökohtaisesti. Kentällä mussutetaan paljon, mutta asiallisia yhteydenottoja saisi olla enemmän. Jokainen voi vaikuttaa asioihin soittamalla tai käymällä täällä. (Toim. huom.: Eeron puhelin 90-378 055.)

Laskuvarjomääräyksiä muutokset

Uuteen laskuvarjomääräykseen kaavailaan mm. lupakirjahyppääjien päävarjojen kontrollin vähenemistä. Suunnitelmissa on, että pelkkä käyttöönototarkastus riittäisi tulevaisuudessa. Oppilaspäävarjojen tarkastaminen säilyy ennallaan.

Varavarjojen tarkastusta ehdotetaan kahden vuoden välein. Jos kalustoihmisiä saadaan koulutettua lisää, voisi varavarjojen tarkastusta aina pakkausten yhteydessä.

– Tulossa on myös luettelo hyväksytyistä oppilaspäävarjoista ja kaikista varavarjoista, luettelee Eero.

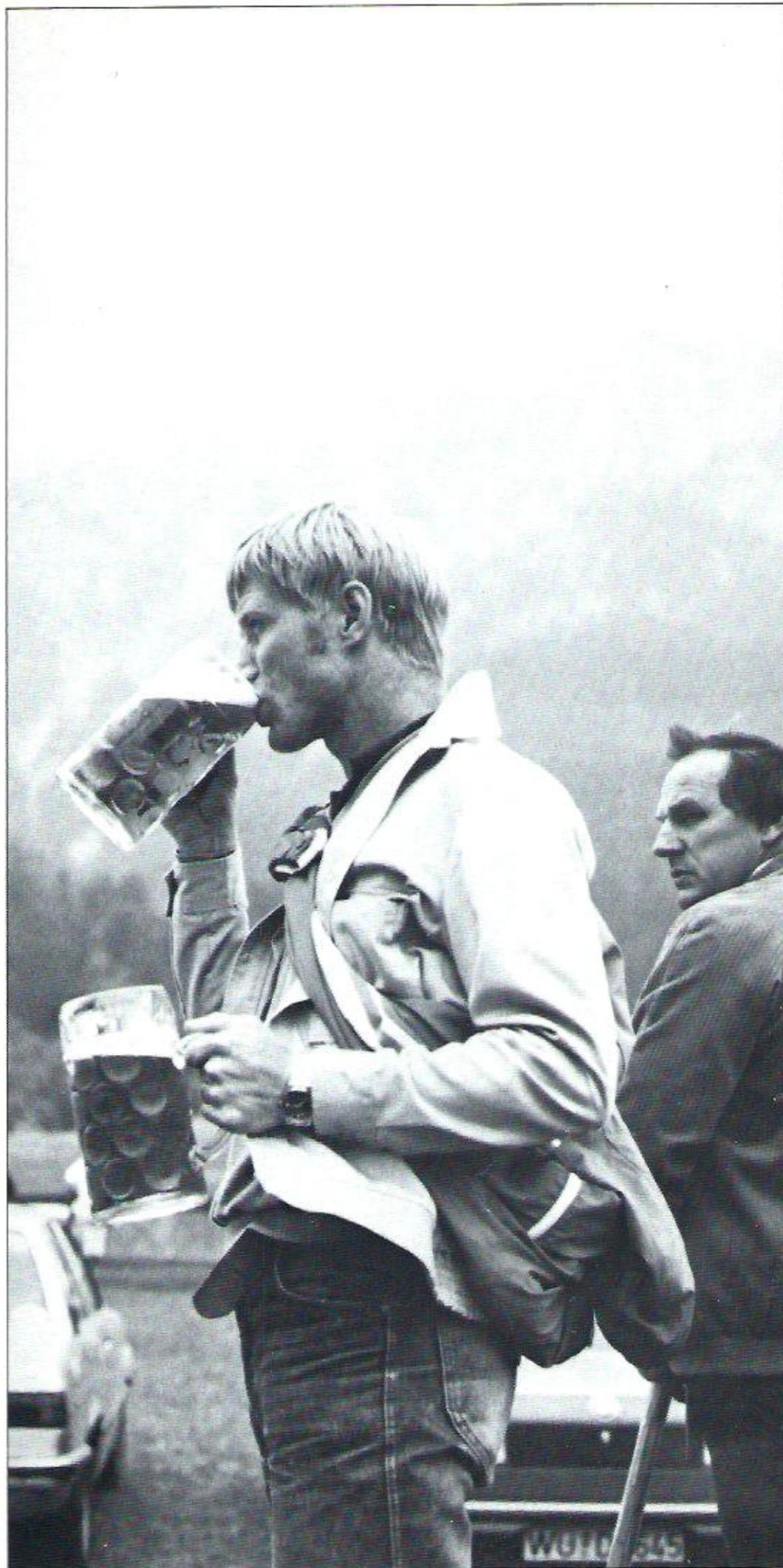
Tämännäköistä miestä pitää hakea Suomen Ilmailuliiton toimitalosta Malmita jos haluaa keskustella hyppäasioista. Eero Kausalainen kalpailee mussutuksen sijasta asiallisia yhteydenottoja, mutta on valmis heittäämään vapaalle ja rentoutumaan tilanteen sallisessa.

– Vanhoissa määräyksissä ei ollut varjon ikärajoitusta, mutta uusiin ohjeisiin sellainen tullaan kirjaamaan 20 vuodeksi. On osoittautunut, että sitä vanhemmat kuvut ovat haurastuneet.

Lupakirjajärjestelmä kokee myös uudistuksen jo tänä vuonna. Alun perin asia liikahti kun oikeuskanslerin virasto kiinnitti huomiota siihen, että hyppytoimintaa koskevat säännökset ovat tulkinnanvaraisia.

Sen jälkeen ilmailuhallitus tiedusteli voidaanko lupakirjoista luopua kokonaan. Sillin kanta oli myönteinen. Tällä hetkellä LuKT ja IH neuvottelevat tulevasta käytännöstä. Eräänä, varsin todennäköisenä, vaihtoehtona pidetään portaittaista luokkajärjestelmää. – Haluan korostaa, että mitään päätöstä ei vielä ole tehty, huomauttaa Eero.

– Mutta jos luokkajärjestelmä toteutuu, niin sen hyvänä puolena on se, että oikeudet kasvavat taitojen ja kokemuksen mukaan. Esim. Ruotsissa oppilas on yksin koneessa siitä lähtien kun hän hyppää 10–12 sekunnin vapaita. Siellä ulos-

hyppypaikan katsominen opitaan jo hyppäämisen alkuvaiheessa.

– Luokkajako on käytössä kaikissa länsimaissa, joten sekin puoltaisi siihen siirtymistä. Yhtenäinen käytäntö helpottaisi ulkomailla hyppimistä.

Entä miten vanhoja konkareita kohdeltaisiin siirtymävaiheessa? Joutuuko satoja/tuhansia hyppyjä hypännyt tekemään jotain erikoissuorituksia?

– Eiköhän jonkinlainen terveen järjen systeemi löydy, arvelee Eero.

Kurkistus tulevaisuuteen

– Koulutusohjelmassa on vielä tarkistamista, vallankin jos luokkajärjestelmä toteutuu. Patjakoulutusohjelma ei vielä ole valmis. Meiltä puuttuu vaaja toimintafilmi, joka on tulossa tänä keväänä, lupaa Eero.

AFF-koulutus, jossa oppilas aloittaa vapaan putoamisen harjoittelun jo ensimmäisestä hypystä kahden kouluttajan kanssa, on Eeron mielestä tulevaisuudessa osa suomalaista koulutusta.

– Tosin AFF tulee käytännön syistä rajoittumaan isoihin kerhoihin, joissa on hyviä relatiivihyppääjiä. Uusia hyppymääräyksiä laadittaessa on sekä AFF- että tandemhyppy otettava huomioon. Määräykset eivät saa estää niitä.

– Tandem-hyppääminen on mielestäni etenkin PR-mielessä arvokasta. Koulutuksellinen merkitys on ehkä ohjaamisessa ja miksei vapaassa pudotuksessa. Voin kyllä kuvitella, että tandemhyppyllä aloitetaan tulevaisuudessa alkeiskurssi ikään kuin tutustumislentona.

– Tandem-hommassa on hankaluutena vastuu. Kuka vastaa matkustajasta; hän itse, kerho vai kuljettaja. Voiko meillä tulevaisuudessa olla ansiohyppääjiä, jotka kuljettavat matkustajia rahasta, kysyy Eero.

Kukapa tietää; kuusikymmentä luvulla ei ymmärretty patjavarjoista paljoakaan ja nyt niillä päästelevät jo ekakertalaisetkin.

Haalareita kaupan: **NÄKÖÄ JA KOKOA LÖYTYY**

Hyppyhaalareista puhutaan jatkuvasti. Kysellään merkkiä, kankaan määrää ja laatua. Mietitään minkälaiset otteet ovat parhaita jne. Monilla on hyviä ideoita siitä millaisten RW-haalareiden pitäisi olla.

Aloittelevalle hyppääjälle haalareiden hankinta voi olla hyvinkin hämmentävää. Kokeneilta hyppääjiltä ja valmistajilta tulee ristiriitaista tietoa. Väärien haalareiden ostaminen vaikeuttaa RW:n oppimista ja maksaa tietenkin rahaa.

Mitä siis täytyy ottaa huomioon hyppyhaalareita hankittaessa? Ovatko ne lainkaan tarpeelliset? Joillakin näyttää olevan niin pienet haalarit, että ainoa hyöty tuntuisi olevan muodikkaus ja lämpimänä pysyminen. Värit eivät kuitenkaan ole ainoa syy käyttää haalareita, sillä ne muokkaavat liikkumiseen käytettävää pinta-alaa. Laajennetut hihojen ja lahkeiden suut tehostavat liikkumista lisäämällä ilman vastusta.

Täyskäännös siipisodassa

Muutama vuosi sitten kaikilla oli niin kutsuttua siipeä enemmän kuin DC-3:ssa. Nykyään suuntaus on pienempiin haalareihin: siipeä on vähemmän ja hihojen ja lahkeiden suut ovat

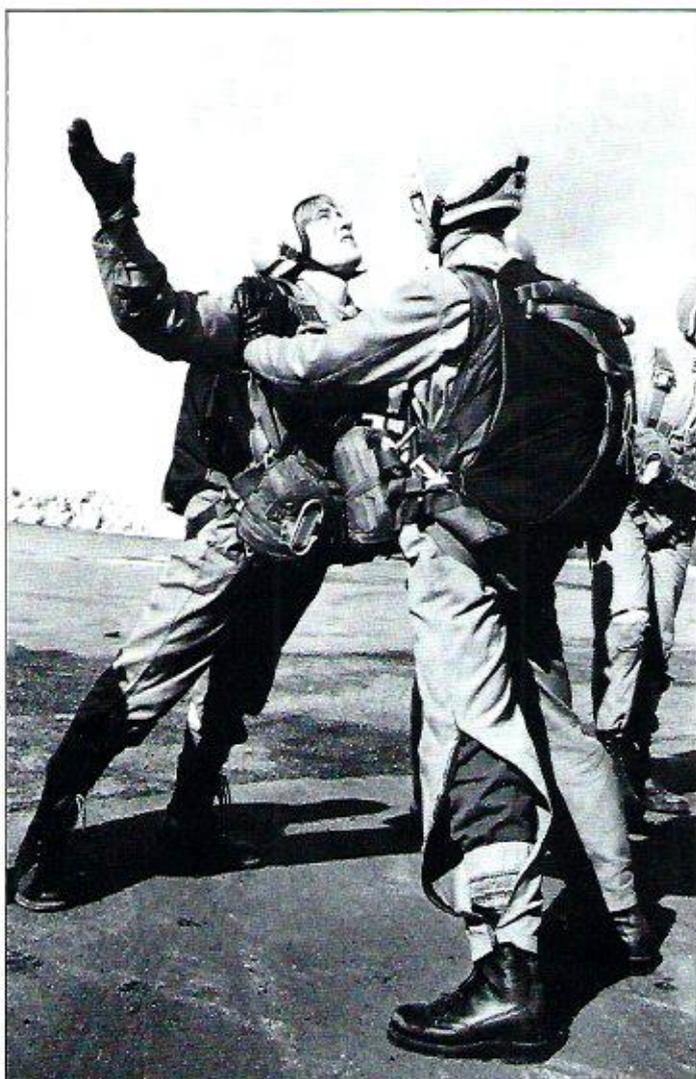
Ei ole samantekevää minkälaisilla haalareilla hyppäät. Tarjontaa riittää liiankin kanssa mutta kuinka valita sopivat. Oheisen artikkelin avulla vältät toivottavasti pahimmat karikot, mutta on silti syytä käyttää tervettä järkeä ellei omista pulleaa lompakkoa.

← Asiallinen haalari talvikäyttöön. Kahvat jäävät esille, joten ne löytyvät nopeasti tarvittaessa.

→ Avonainen vai umpinainen lahje? Kuvan hyppääjä on päättänyt kompromissilin.

Griippien täytyy kestää vetoa, sillä reippaaksi alottu puljakäännös päättyy nyrkin heilutukseen jos kaverin käteen on jäänyt pelkkä ote.

pienemmät. Tämä on varmasti edesauttanut hyppääjien lentotaitoa. Kaikenlainen liikkuminen pienillä haalareilla on huomattavasti helpompaa. Kurkotaminen on mahdollista otteen saamiseksi ilman pelkoa yhtäkkisestä kellumisesta ja takaliu'usta. Myös lentäminen pienenhaalarisen vieressä on helpompaa, koska turbulenssitas vähenee. Lisäksi pienet haalarit parantavat näkyvyyttä.

Siirtyminen pieniin haalareihin on aiheuttanut myös ongelmia. Siipisodan aikana painavilla, kovaa putoavilla hyppääjillä oli ongelmia pysyä muodostelman tasolla. Nyt tilanne on päinvastainen. Useat vajoavat niin lujaa, että kevyillä hyppääjillä on vaikeuksia pysyä vauhdissa mukana. Superpienet puvut toimivat hyvin joukkueiden kesken ja joillakin kokeneilla hyppääjillä, mutta hitaasti putoavat joutuvat käyttämään painoliivejä pysäkkeeseen tähdistä.

Näyttää siltä kuin olisimme menneet liian pitkälle pienten haalareiden sodassa, sillä ne voivat olla yhtä hyvin liian pienet kuin isotkin. Koko idea haalareiden käytössä on RW:n tekeminen yhdessä. Haalarit auttavat saavuttamaan suunnilleen saman vajoamisnopeuden hyppääjien kesken. Tätä

ajatusta kannattaa käyttää oppaana kun hankit haalareita.

Materiaalissa löytyy

Nykyisin on saatavilla monista eri materiaaleista valmistettuja haalareita. Kevyt poly/puuvilla sekoitus tai 100 % puuvilla tuntuvat olevan suosituimpia, ja ne näyttävät toimivan yhtä hyvin. Puuvillaiset vajoavat hieman hitaammin kuin samankokoiset poly/puuvillahaalarit.

Poly/puuvilla-haalarit ovat tavallisesti konepestävät kun taas moniin puuvillaisiin suositellaan kuivapesua. (On pesty puuvillaisetkin koneessa, ei haittaa, toim. huom.)

Poly/puuvilla on myös kevyempää ja mukavampaa kuumina päivinä. Molemmat ovat hyvin kestäviä ja niillä voi hypätä satoja, jopa tuhansia hyppäjiä.

Uusinta uutta edustavat mallit, jotka on tehty spandexistä tai ripstop nylonista. Näissä haalareissa jalkojen ja käsien alaosat on tehty yleensä puuvillasta. Tiukka kokopuuvillainen puku näyttää estävän liikkumista, kun taas spandex ja nylon joustavat. Jos hyppääjä on kovin kevyt, kannattaa kokeilla näitä uusia haalareita. Ne ovat suositeltavia myös joukkueille.

Muut ominaisuudet

Melkein kaikissa haalareissa on jonkinlaisia raitoja. Sen lisäksi, että ne näyttävät hyviltä, on niillä myös toiminnallinen hyöty. Niiden avulla voidaan materiaalia jäykistää tietyistä paikoista, joka lisää ilman vastusta, hidastaa putoamista ja tehostaa liikkeitä.

Useimmat haalarit (vaikka niissä ei olisi kankaan siipeä) tulevat yhä swoopparein varustettuna. Swooppari (= kainalosta kiinteä käden ympärille laitettava punos) lisää ilmanvastusta ja hidastaa vajoamisvauhtia. Swooppareita käytettäessä kurkottaminen aiheuttaa siipien täyttymisen ja kellumisen sekä kuvasta pois päin liukumisen. Swoopparit rajoittavat myös jonkin verran käsien liikkumista.

Swooppareita käytetään esimerkiksi tultaessa isoon kuvaan viimeisten joukossa. Ne auttavat pysymään kelluvan tai huonosti lentävän muodostelman yläpuolella.

Swooppareita ei tarvitse käyttää vaikka ne löytyisivätkin haalareista. Nene eivät maksa ekstrapaa, joten niistä ei ole mitään haittaakaan.

Hihat ovat yleensä suljetut, mutta nilkoista löytyy sekä avo- että umpimallia. Suljetulla

lahkeella on hieman suurempi ilman vastus ja näin ollen jalakoja voi käyttää tehokkaammin. Pienessä puvussa avoimet lahkeet helpottavat pukeamista kengät jalassa.

Kaikissa nykyisin valmistettavissa puvuissa on jonkinlaiset otteet, joskin hyvinkin toisistaan poikkeavia ratkaisuja löytyy. Jotkut valmistajat veiloittavat otteista ylimääräistä, mutta sen tähden niitä ei kannata jättää ottamatta. Otteet helpottavat puljalähtöjä ja ovat RW:ssa tarpeen jatkuvasti.

Ulkopuolinen ote olkavarressa olkapäästä kyynärpäähän on käyttökelpoinen. Sisäpuolisiakin otteita on saatavissa, mutta ulkopuolinen on helpompi nähdä ja siihen on helpompi tarttua. Jalkaotteista voi niin ikään valita ulko- tai sisäpuolisen, takana olevan, viiston tai s-muotoisen. Ulkopuolinen ote reidestä polveen on havaittu hyväksi. Viisto tai s-ote aiheuttaa vähemmän ilmanvastusta, koska suurin osa otteesta on jalan takana eikä näin ollen ole alttiina ilmavirralle.

Mitkä tahansa otteet valitsetkin, varmista että ne ovat kankaalla vahvistetut tai ommeltu saumaan kiinni. Muuten joudut lyhyen käytön jälkeen ompelemaan otteesi takaisin kiinni ja paikkaamaan haalareita.

Hyppyhaalareita on saatavissa kokoina S, M ja L sekä omien mittojen mukaan tehtyinä. Jos haalarisi eivät ole sopivat, ne estävät liikkumista vapaassa ja ovat epämukavat. Mittojen mukaan tehdyt haalarit ovat yleensä vähän kalliimmat.

Kysele ensin, osta sitten

Jos olet hankkimassa ensimmäisiä hyppyhaalareitasi, hanki ensin kaikki mahdollinen informaatio minkä saat. Yritä lainata ja koehypätä muutaman kerran haalarit, joiden ostoa harkitset. Kysele kokeneilta hyppääjiltä millä valmistajilla on hyvä maine laadun suhteen. Katsele ja tutki useita malleja. Monet näyttävät ulospäin samanlaisilta, mutta kun ne kääntää nurinpäin, näkyvät työn laatu.

Muista, että satasen säästö ei ole hyvin tingitty, jos haalarisi repeävät kymmenen hypyn jälkeen.

PARATARINAA HARARESTA ZIMBABWESTA

Aurinkoinen Harare oli varsin miellyttävä vaihtoehto pimenevälle ja kylmenevälle Helsingille viime marraskuun alussa. Kesä oli kuumimmillaan ja sää helli kaikkia paitsi kuivuutta kirjoilevia maanviljelijöitä. Ensimmäistä kertaa Afrikassa! Innostuneena odotin mitä Zimbabwen pääkaupungilla oli tarjottavaa. Pettymys oli suuri: leveät suorat kadut siististi kuditettuna kuin Espanjan kesäkuussa, näyteikkunat osoittivat joulun tulon vaikka lumesta ei ollut tietoaakaan ja geometrisissa puistoissa liikkuvat kauppareherrat valkoisissa paidoissaan ja mirrit kesämekoisissaan.

Kaupunki oli yhtä kiinnostava kuin Etelä-Englannin pikkukaupungit ennen turistikautta. Istanbulin bazaarin viilinä, Bangkokin yllätyksiä täynnä oleva kanavan seutu, Kathmandun pölyiset kauppakujat – ei hajuakaan moisesta eksootikasta. Kolonialismin jättämä jälki oli kaikkialla monikansallisten yhtiöiden omistamien kerrostalojen keskellä.

Kuvaan sopii hyvin se, että täältä löytyi tietääkseni ainoa mustan Afrikan toimiva laskuvarjokerho, joka sekun on kolonialismin jäänteitä. Kerrotaan, että hypääjien parhaimmisto siirtyi 1980 tapahtuneen itsenäistymisen aikoihin Etelä-Afrikkaan missä rotuerotluoppi vielä näkyy lakikirjoissa ja kuuluu uutisissa. Köyhällä mustan Afrikan mailla ei ole tarpeeksi ulkomaanvaluuttaa edes kaikkeen välttämättömään tuontiin, saatika sitten ns. luxustavaroihin.

Ei aivan paratiisi

Tästä kaikesta huolimatta maassa toimii kaksi laskuvarjokerhoa; Hararessa 30–40 hypäävän jäsenen kerho ja Bulawayossa yhden 4-rw teamin "kerho". Keliä on kyllä joka päivä ympäri vuoden, mutta muuten olosuhteet eivät ole ainakaan hypäämistä edistäviä.

Laskuvarjokaluston on käytännössä tuontikiellossa valuuttan puutteesta johtuen, joten laillisesti maahan ei tule uutta kalustoa. Lisäksi Harare on

Afrikan kirjeenvaihtajamme on vierailut eksoottisessa laskuvarjokerhossa ja kertoo vaikutelmansa Laskuvarjourheilun lukijoille. Nelihenkinen joukkue kuulemma kaipaa vahvistusta, joten Suomen talveen kyllästyneet voivat muuttaa maahan, jossa keli on taattu.

TEKSTI JA KUVAT
JUHA KEINÄLÄ

parin kilometrin korkeudessa, ja ainoa käytettävissä oleva kone on vanha ja väsynyt italialainen sotilaskone Trojan, joka tuskin jaksaa nousta yli kolmeen kilosaan kentän yläpuolelle. Ei olekaan mikään ihme, ettei maasta löydy montaa yli 60 sekunnin vapaapudotusta kokenutta ja heistäkin useat ovat liittyneet "minuutin kerhoon" ulkomailla.

Kerhon kurssimaksu on vain pari-kolmesataa härmäläistä, mutta silti kerholle tulee uusia hypääjiä vain tiputellen. Meidän kotimaiset kurssimaksut olisivat täydellisesti ylityspääsemättömiä paikalliselle kukkarolle, eliittiä lukuunottamatta. Myöskään ohuen ilman aiheuttamat kovahkot laskeutumiset eivät ainakaan lisää uusien innostusta (hätäluu solmussa minäkin kävelin ensimmäisen viikon).

Lähtiessäni minulla oli mukana osoite kerholle Salisburyssä Rhodesiassa. Vuoden 1980 vallankumous ja maan muut vaikeudet huomioon ottaen olin yllättyneet että ko. kerho oli vielä toiminnassa, vaik-

kakin maan ja kaupungin nimet olivat muuttuneet. Kerho on pian 27-vuotias ja tänä päivänä joka viikonloppu parikymmentä aktivistia ajelee Delport tupakkafarmin yhteydessä olevalle kerholle. Viikolla ei hypätä koska aurinko laskee aina kuuden tienoilla ja kaupungista on noin kolmen vartin ajomatka.

Hiljaa hyvä tulee

Fiiilis Mashonaland Skydiving Clubilla (kertsin virallinen nimi) on rennon viihteellinen. Takomisen maku ja hässäkkä ovat täysin tuntemattomia käsitteitä. Kaikki tapahtuu jos on tapahtuakseen. Sadekuuroista ei revitä retkeilyhousuja. Pokaan kiilaamista tuskin on olemassa, useimmiten porukkaa pitää maanitella koneelle. Yleensä toiminta alkaa vasta lounaan jälkeen, ellei jotkut innokkaat ole juottaneet pilottia sammuksiin edellisenä iltana ja sillä keinolla saaneet häntä jäämään yöksi.

Yleensä päivässä kone nousee kahdeksan kertaa, kahdentoista pokaan päivästä joku oli joskus kuullut. Viisipaikkaisella Trojanilla vuotuiset hypymäärät eivät edes lähentele viittäsatua. Mutta porukka viihtyy paremmin kuin hyvin. Aurinko lämmittää, kalja viilentää, hacky hyppii ja uima-altaan reunalla keliä pari söpöliiniä, toisella käsi paketissa.

Niitä harvoja oppilaita kouluttaa yhtä vähälukuinen (4) kouluttajakaarti. Normaalin käytännön mukaan yli parinsadan hypyn lupakirjaveteraanit toimivat koneessa mesuna tiputellen olemattoman koulutuksen tuomalla täydellisellä itsevarmuudella hyvin ohjattavia T-10 kupuvarjoja sinne sähkölankojen sekaan.

Meikäläinenkin sai kerran vasta koneessa kuulla olevansa ainoa spottauksen teoriasta kuullut henkilö. No tulihan se oppilas alas asti ja mekin laskeuduttiin kivenheiton päähän kerhosta. Mielenkiintoiseksi asian tekee se, että streameria kysellessä vastaus oli: "mikä se on?" PCitäkin on muutama, mutta jo 25 hypyn tienoilla siirrytään omiin patjavarjoihin.

Se siitä lehdessä kerhon ilmoituksessa mainitusta "moderneimmasta kalustosta." Zimbabwen moderneinta kylläkin.

RW:n taso kuulemma Bulawayossa on korkea. ZM:ssä he yltyvät lähes viiden pisteen keskiarvoon, joka Hararessa on tänä päivänä vielä haave. Kerhossa kaivataan kovasti sitä nelimiehistä neljättä jäsentä. Sinne vaan joo nopea nousu mitalisijoille ja MM:iin kiinnostaa. Rick Harrison, Colin Thompson (Lfs no. 2, eli Lets fucken Skydiven kakkos jäsen) ja Dick Macentyre ovat potentiaalisesti, ja jo nyt hyviä hypääjiä, mutta kun teamin kolmas jäsen odottaa sitä neljättä, ei tulevaisuus näytä lupaavalta.

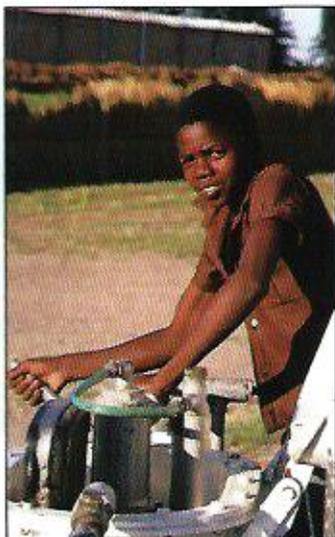
Muiden kanssa hypättäessä 4-way speedstar tulee nippa-nappa kasaan puolessa minuutissa. Rick, Colin ja Dick yhdessä vääntävät kolmimiehisellä toistakymmentä kuviota kolmesta tonnista, joten ei sieltä puutu kuin se neljäs teamin jäsen ja valmentaja. Voitais ehdottaa Ulkoministeriölle tätä uudeksi kehitysavun kohteeksi. Maassa kyllä on vajaa kymmenen yli 1000 hypyn sankaria, mutta monet hypää hupia tai ei mitään.

Tunnelmaa riittää

Mutta joka tapauksessa Hararessa hypitään. Täytyy nostaa hattua kavereille, ettei homma ole loppahtanut siinä vaiheessa kun parhaat hypääjät siirtyivät rajan yli etelään. Tänä päivänä hommaa ei pidä kasassa upea lentokone, verinen kilpailu mitalisijoista, homman helppous, tai yleensääkään pelkästään hypääminen. Vaikkakin joukossa on muutama hypäämiselle vihkiytynyt; Colin, Rick ja Dick etunenässä.

Puheenjohtaja Keith Joiner kuskaa autokuormittain olutta ja väkeviä baaritiskin taakse, ja joka lauantai ja sunnuntai talkoilla saadaan pöperöä kaikille grillillä kärtsettäväksi. Ilansuussa tuntuu porukkaakin olevan enemmän. Tällä sektorilla olisi ainakin SKL:ssa paljon opittavaa. Johtuuko se sitten SLK:n ylisuuresta koosta tai Helsingin muista huvituksista, mutta Hararen kertsillä viihtyi lauantaiaamusta maanantaihin, eikä tullut kiire kaupungille tai kotiin. Siellä otettiin tuihdut ystävällisesti vastaan. Vaikkakin samat jutut oppilaiden huomion ja avun puutteesta puhututtivat porukkaa kuin SLK:ssakin.

Jokainen vieraileva hypääjä, ekan hypyn hypännyt, ekan vapaapudotuksen kokenut, tai joku muuten vaan huomiota kiinnittänyt tyyppi nostettiin

Palkallinen bensaministeri työssään.

Kalusto on Suomessakin nähtyä, koulutusmenetelmät vain painajaisissa.

Hyppääjät keräävät ympärilleen aina uteliasta yleisöä.

laatikon päälle seisomaan yleisen vinoilun kohteeksi. Hupi maksoi 30 mk, jolla sai ison tuopin kouraansa ja kunnian tarjota kierroksen (kalja á 2 mk). Siltä laatikolta ei päässyt alas ennen kuin oli viihdyttänyt porukkaa kertomalla fiiliksis-tään streevalla, jonka jälkeen kaljakurkut kajauttavat vakio-serenadin:

Here is to (uhrin nimi)
He's so blue
He's an asshole through and through
He's a wanker so they say
Trying to go to heaven
but went the other way
Sink it down – one thousand,
two thousand,.....

Ja sitten oli jokunen sekunti aikaa juoda tuoppi tyhjäksi, ja jos jäi jäljelle jotain se nautittiinkin ulkoisesti. Tästä eteenpäin illan touhuista ei ole muuta kuin pelkkää hyvää kerrottavaa, mutta eihän tätä lehteä kaljan ystävät lue, joten turha tuhlatat palstatilaa.

VAARA- TILANTEITA VÄHEMMÄN KUIN ENNEN

TEKSTI ANNE LOUHIMO
KUVA KIMMO RAISANEN

Viime vuonna vältyttiin vakavilta onnettomuuksilta ja loukkaantumisilta, vaikka joitakin huimailuja nähtiin. Pienempiä vammoja ja virheitä sen sijaan tapahtui vieläkin aika paljon, vaikkakin vähemmän kuin edellisvuonna.

Useimmiten vika löytyi hyppääjän korvien välistä, joten asenteiden muuttamisesta ei liene haittaa. Muutama esimerkki löytyy oikein junttapulla-suomalaisesta tyhmyydestä. Päätelkää itse.

Kaiken kaikkiaan vaaratilanne-raportteja tehtiin viime vuonna 82. Edellisenä vuonna raportoitiin 101 tapausta ja sitä edellisenä vuonna 142. Suunta on ihan mukava. Mutta parantamisen varaa tietenkin aina löytyy.

Oppilaiden maahantuloloukkaantumisia oli aika runsaasti (11), kun niitä edellisenä vuonna raportoitiin kuusi. Kaikki viimevuotiset olivat tapahtuneet alkeisaukko-avaruuksilla (10 kpl C9:llä, 1 kpl T-10:llä).

Jonkin verran vaikeuksia oli oppilailla ollut UH/laukaisu-asennon kanssa. Komitea esittää pohdittavaksi ensimmäisen vapaan pituudeksi 3–5 sekuntia vanhan 2–3 sekunnin sijasta. Koska huonosta uloshypystä mahdollisesti aiheutunut kaatumisen, kallistuma,

tms. ei hyvänkään asennon ansiosta ehdi korjaantua 2–3 sekunnin vapaalla.

Helsingissä on kokeiltu tätä systeemiä ja saatu hyviä tuloksia. Joissakin strevakoneissa ns. roikku-uloshyppyä on myös kokeiltu paremman alkuasennon löytämiseksi. Kokeilimme tällaista uloshyppyä C-185:ssä Tampereella, mutta ainakin tässä koneessa oppilaalla oli vaikeuksia päästä tarpeeksi kauas strevalle roikku-maan.

Yhdessä tapauksessa käytettiin rintapakkasvaravarjossa pantaa silloin, kun käyttöön ei liittynyt kuvun irrotusta (C 9-kupu). Ko. tapauksessa varavarjo ei auennut kahdella heittoyrityksellä. Toisella kerralla varavarjon avautumisen esti apuvarjon punos, joka oli

TURVALLISUUSTIEDOTTEET 1. 1.-31. 12. -86

17. 1.	1/86	Swift-varavarjot
8. 7.	2/86	RW 2 renkaiden väärinkäyttö,
Puskurihihnan käyttö soljen MS70101
kanssa,
Raven-kuvun sliderin pysäytin
17. 12.	3/86	Pioneerin K-XX-varavarjot,
Campus-tandemien modifikaatio,
Dacron-punoksiset Pioneer-varjot,
Connectorin suojaumuovin kiinnitys,
FXC 12000 asetuskorkeus,
oppilaskäytössä olevien korkeusmittarien
tarkistus

MUUTOSMÄÄRÄYKSET 1. 1.-31. 1. -86

17. 1.	M 1357/86	SST/Racer
24. 1.	M 1361/86	Skylark-päävarjo (7/85)
29. 1.	M 1358/86	Swift-varavarjot (1/86)
5. 6.	M 1360/86	Muutos 1 Thomas Sport-Equipment:n vahvista-
mat varavarjojen laukaisukahvat (7/85)
5. 6.	M 1360/86	Muutos 1 Phantom-varavarjo (7/85)

CRW-hässäköistä tulee mieleen, että ilmeisesti olisi syytä käyttää CRW-pelastusvarjoa kolmantena varjona. Myös korkeuden tarkkailu olisi tärkeää, että jää riittävästi aikaa käyttää varavarjoa hässäkän sattuessa.

Oppilaiden maahantulot:

11 kpl vammautumista maahantulossa, näistä neljään liittyi ohjausvirhe. Em. vammautumista kuudessa oli kyseessä luunmurtuma, muut tapaukset olivat lievempiä. Kaikki luunmurtumat sattuivat C-9 kuvuilla. Koko ryhmässä oli vain yksi muunlainen kupu (T-10).

Oppilaiden huono UH/ laukaisuasennosta johtuneet vaaratilanteet:

6 kpl, joista kolmessa tapauksessa laukaisun harjoittelu lieene ollut riittämätöntä tai laukaisutapa on ollut väärä, koska kahvan tiukkuuden tms. vuoksi taivutus kääntyi väärinpäin. Muissa tapauksissa asentovaikeus aiheutui uloshypystä tai tilanteesta heti sen jälkeen.

Laukaisuvaikeudet oppilailta:

Seitsemän kpl, joissa neljässä ongelmana oli veto väärästä kahvasta ja yhdessä kahvan häviäminen tai veto valjaista. Kaikissa tapauksissa lienee pääsyyinä kahvan sijainnin tarkistamatta jättäminen (ei katsottu). Tandemeihin siirtymisen auttaneen vähentämään pää- ja varavarjojen kahvojen sekaantumista, koska kahvat ovat kauempana toisistaan (suositellaan tandemeita, missä laukaisulaite on lähellä handdeployn sijaintia).

Lupakirjahyppääjien sähläykset

10 kpl, joista neljä koukkulaskua tms. Yhdessä tapauksessa apuvarjo mahdollisesti heitetty huonosti, koska se oli jäänyt turbolenssiin; kahdessa tapauksessa ei ole huomioitu vallitsevan säätötilan (kova tuuli) aiheuttamia ongelmia (turbolenssi yms.), yhdessä tapauksessa ei löydetty päävarjon apuvarjoa.

Huolimattoman liikkumisen vuoksi aukesi varjo koneessa (avautumiseen on saattanut myötävaikuttaa pitkä luuppi tai huonot suojaläpän tarrat).

Yksi loukkaantuminen sattui ensimmäisellä patjahypyllä, jossa hyppääjä ei totellut radiokomentoja. Asiaan on saattanut vaikuttaa hyppääjän ruotsinkielisyys (suomi heikkokoa) ja hätäntyminen.

Mahdolliset pakkausvirheet:

Kuusi kpl, jotka ovat hyppääjien itsensä pakkausvirheiksi arvelemia tai tyyppillisen pakkausvirheen seurauksilta vaikuttavia. Näistä oli kaksi PC:n stabilisaattorisotkua. Vaiva saattaa johtua väärin laskosteista stabilisaattoreista tai punosten joutumisesta niiden väliin.

Yhdessä tapauksessa olivat punokset sotkussa (patja). Hyppääjä itse arveli pakkausvirhettä.

Kahdessa tapauksessa olivat hyppääjät pakanneet apuvarjon yhdyspunoksen siten, että se kiertyi valjaiden ympärille tai se oli pakattu väärin läpän alle, estäen näin repun aukeamisen.

Kahdessa tapauksessa jal-

kahihna oli varusteita päälle puettaessa mennyt kierteele, jolloin apuvarjon punos meni myös kierteele, estäen apuvarjon toiminnan (repun aukeamisen).

Rikkoutuneet ja vialliset varusteet:

12 kpl, joista seitsemässä tapauksessa punos oli katkenut, yhdessä tapauksessa katkenut punos oli korjattu ompelamalla ja tämä oli todennäköisesti edesauttanut sotkun syntymistä. Yhdessä tapauksessa kupu oli väärinpäin. Yhdessä tapauksessa apuvarjon yhdyspunoksen tarrat olivat huonot, jolloin avauksessa apuvarjon yhdyspunos pääsi kiertymään hyppääjän käden ympärille. Yhdessä hajosi auki jätetty Connector-kantolenkki avauksessa. Yhdessä päävarjo aukesi oppilaan roikkuessa strevalla (Strongcombination-tandemit). Valjastyypin on tehty varmistusjärjestelmä estämään tapauksen toistumisen.

Hyppymestarin tai kouluttajan virheet, menetelmäongelmat

6 kpl, joista yhdessä tapauksessa kypärä irtosi oppilashypyllä (puutteellinen HM-tarkastus).

Yhdessä oppilaan varavarjo aukesi siirryttäessä ovelle. HYPPYESTARIN ON SUOJATTAVA VARAVARJON KAHVAA OPPILAAN SIIRTYESSÄ OVELLE. Yhdessä tapauksessa päävarjon reppu avautui koneessa. Syyinä tähän oli valvoton liikkuminen koneessa. Yhdessä tapauksessa oppilas sai ristiriitaisia ohjeita maakouluttajilta. Yhdessä oli hyppykorkeus FXC:n asetuksen kannalta liian pieni (asetus- ja suunnitellun laukaisukorkeuden välissä pitäisi olla väh. 1500 ft:n ero). Yhdessä oli ongelmana sukkaajärjestelmä pl-käytössä: sukka kietoutui oppilaan käteen. Sisäpussi ja/tai ns. roikkuva UH olisi saattanut auttaa tilannetta.

Kupurelatiivi

2 tapausta, joissa osallisina oli neljä henkilöä.

Epäselvät vajaatoiminnat:

Useissa voidaan olettaa syyksi pakkausvirhettä (punossotkut yms.) Löysiä kumilenkkejä epäiltiin joissakin tapauksissa punossotkujen syyksi. Kahdessa tapauksessa päävarjo avautui uloshypyssä. Ilmoituksia ei käynyt ilmi, miten uloshyppy oli edennyt.

Taivaalle tähyillään katovain toivossa, ovatpa jotkut kuulleet hypääjästä, jonka intohimona on kuvata kuvun päästöt.

kiertynyt varavarjon kantopunosten ympärille. Turvallisuuskomitean mielestä pantaa ei saa käyttää em. tapauksessa. Hyppääjä tuli alas vajaatoimisella päävarjolla ja selvisi säikähdyksellä.

Lupakirjahyppääjillä esiintyi melko paljon huolimattomuutta omien varusteiden päällepukemisessa ja tarkastuksissa sekä maassa, että koneessa. Lupakirjahyppääjien pitäisi tarkastaa toistensa varusteet ennen koneeseen nousua ainakin oikean päällepukemisen toteamiseksi. Ennen uloshypystä hyppääjän pitäisi muistaa tarkistaa/tarkistuttaa, että repu on kiinni. Punoksia oli katkeillut seitsemässä tapauksessa, joten pakatessa voisi vähän paremmin seuralla punosten kuntoa.

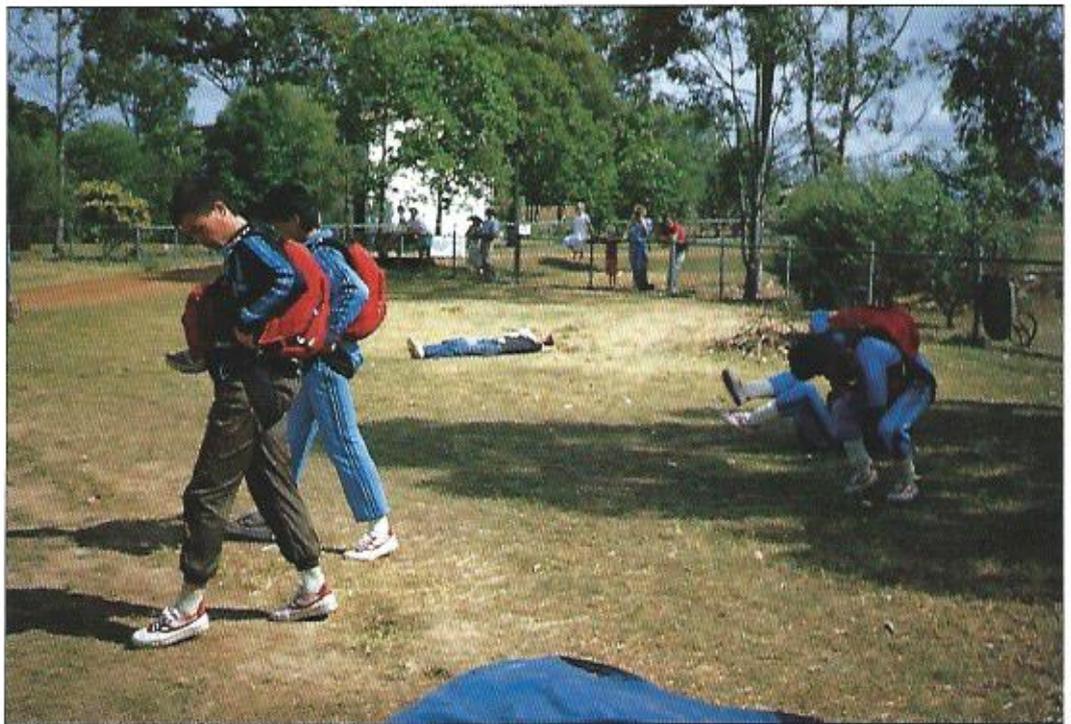
Kupurelatiivi MM 1986:

SUOMALAISET HÄNNÄNHUIPPUINA, KÄRKIMAAT TEKIVÄT ENNÄTYKSIÄ

TEKSTI JA KUVAT
TIMO RANTALA

Suomalaisjoukkue harjoitell ahkerasti, mutta joutui siit tyytymään jumbosijaan.

Kiinalaiset ovat sävähdyttäneet jo relativikisoissa, nyt näytettiin mallia kuvun käsittelyssä, tuloksena maailmanennätys ja -mestaruus.

Vaaleanpunaiset verkkarit – ovatko poitsut pehmoja. Yhtenäinen asu luo joukkuehenkeä ja takaa helpon löydettävyyden.

Vielä ei lajin MM-kisat kerää kaikkia hyppymaita yhteen, mutta tulevaisuudessa niin ehkä käy. Ainakin yleisön on helppo seurata sitä toisin kuin vapaassa pudotuksessa kilpailtaessa.

Kupurelatiivin ensimmäiset maailmanmestaruuskisat järjestettiin keväällä syys-lokakuun vaihteessa 1986. Paikkana oli Australia, Queensland, Gatton, jossa isäntänä toimi Queensland Agricultural College. Sama paikka, jossa vuonna -77 järjestettiin RW-MM:t.

Suomea kilpailuihin lähti edustamaan joukkue nimeltä Hurra's Nest – monen mutkan jälkeen. Mutkat, esim. kertausharjoitukset, kilpailukielto, kakokseksi jääminen SM-kisoissa,

Erehdyksiä sattuu mestareillekin. Ohjausvirhe ei ole ollut iso, mutta harmittava.

rahoitus ja lentoliput, suoristi ennen kaikkea SIL ja Viking Team Tampereelta (SM kultaa -86), joille lämpimät kiitokset tuesta.

Jopa MM-kisojen järjestäjänkin alkoi huolestua kun Suomen joukkuetta ei kuulunut kisapaikalle. Järjestäjät soittelivat tänne päin ja Maurits Kouhia antoi heille vastauksen: "He ovat jossain Singaporen ja Australian välillä – kai."

Hyppykoneena Ausseissa oli Twin Otter, jonka ominaisuuksia ei tässä jutussa varmaankaan tarvitse ylistää. Twin Otterin lisäksi ilmaan nousi aina helikopteri, jonka kyljessä luki 'Eyewitness news' (silminnäkijä-uutiset), sillä jokainen hyppy televisioitiin ilmasta käsin kisaorganisaation maavideoiden lisäksi.

Kupurelatiivi MM 1986

Näin ollen mukavaksi illanvietettäväksi kehittyi paikalliseen publiin meno, TV:n avaaminen ja uutisten katselu. Tilaisuus oli yleisöllekin mieluisa ja hyvin järjestetty. CRW on näkyvä laji, jota on helppo seurata. Selostus oli järjestettyä yleisölle jaettiin yksinkertaisesti ja sääntöjä. Eli näin sitä PR-ää tehdään isossa maailmassa.

Suomalaisten vastamäet

Suomen joukkue hyppäsi vuonna -85 ja alkuvuoden -86 sekakuvuilla ja saavutti noin 10 pisteen keskiarvon. Kehityä kuitenkin haluttiin ja varustus uusittiin. Alkukesäisen 30.000 markan investoinnin jälkeen oli kaikilla uusi pääkupu: samanlainen ranskalainen Contact. Lisäksi painoerot täsattiin lijiyliveillä.

Tästä alkoikin sitten kierre, joka lienee Suomen kaltaisesa takapajulassa hyvin yleistä. Joukkueelle tuli pahoja vaaratilanteita ja syytä ei tiedetty. Virityksiä, kulmia ym. muutettiin; ongelmat muuttuivat, mutta eivät poistuneet. Ja sitten olikin edessä MM-kilpailut. Joukkue päätti kuitenkin hypätä Contacteilla.

Kisat alkoivat. Harjoitushyppäillä Jopen (herra Myntti Porista) kupu ei pysynyt auki, tuloksena kolme pistettä ja modifikaatioita varjoon. Ensimmäisellä kisahyppäillä Hanskin (herra Ryömä) kupu ei pysynyt auki, tuloksena oli kaksi pistettä ja modifikaatioita varjoon.

Toisella kierroksella ei tornin heilumista ja vispaamista saatu loppumaan ja jarrujen käyttöä piti muuttaa. Sitten seurasi pari seitsemän pisteen hyppyä ja sitten taas hässäkkä ja yksi piste.

Kuitenkin Contactien kisa-menestystä katsomalla, näkee että vika ei löydy kuvusta (2x kultaa, hopea ja pronssi + ME). Aikamme keskusteltuaamme brittien, amerikkalaisten ja ranskalaisten kanssa, saimme heiltä uudet mitat modifikaatioita varten sekä ohjeita kokonaan uuden tekniikan opetteluun. Traditionaalisen patjan ja CRW-kuvun erot ovat yllättävän suuren ja nämä tulevat esille pienissä mutta tär-

keissä yksityiskohdissa. Lähestymiskulma muuttuu, kiinnottohetki muuttuu, jarrujen käyttö on erilaista jne. Siinä spekuloinnin aiheita alkajaisiksi.

Maailmanennätystehtailua kiinalaisittain

Neljän rotaation osallistui 11 maata. Suomi jäi viimeiseksi häviten myös Brasilialle ja Thaimaalle, jotka olisivat olleet päihitettävissä.

Kärjessä käytiin kova taistelu. Kiinalla oli yksi "kupuruttu"-hyppy, josta pisteitä tuli vain 10. Näin USA:n Eclipse-team piti kärkipaikkaa aina viimeiseen hyppyynti asti. Kiina kiri kovaa ja teki mm. uuden maailman ennätyksen 22 pistettä ja vieläpä sivusi sitä kerran. Viimeisellä hypyllä Kiina ohitti USA:n voittaen maailman mestaruuden yhden pisteen erolla 148-147.

Pronssia otti yllättäen Mafia Brothers Hollannista Texelistä. Joukkue oli suomalaisille entuudestaan tuttu parin vierailun ajoilta.

Kiinalaisten kalusto oli sikäläistä ja varavarjona banaani-laukut, jenkit käyttivät Pursuitteja ja hollantilaiset Contacteja.

Neljän sekvenssiin osallistui kahdeksan maata. Kultaa voitti Parachutes de Francen sponsoroima Ranska Contacteillaan ylivoimaisesti. Hopea meni Yhdysvaltoihin ja pronssi isännille Australialaan. Perää piti brittien Royal Mariners.

Kahdeksan nopeustornin voitti niin ikään Ranska ja teki uuden maailman ennätyksen, 43,29 sekuntia. Toisena oli Iso-Britannia ja kolmanneksi kiilasivat jälleen australialaiset. Sekä ranskalaiset että britit hypäsivät paljon parjatuilla Contacteilla. Ulkomaisilla joukkueilla oli usein sponsorien tuki takanaan.

SISÄLLIS- SOTA SOTKI BOOGIET

Syyskuun loppu Australiassa. Herman Landsman Hollannin CRW-joukkueesta keskustele Suomen joukkueen kanssa. Suomalaiset lupaavat tavata Hermannin uudelleen lokakuussa Surinamissa, Etelä-Amerikassa. Mutta Herman tokaisee hämmästyneenä: "Ettekö ole kuulleet, boogiet on siirretty Brasiliaan."

Kotimaan syksyä pakomatkalla oleva CRW-edustusjoukkue on matkalla Etelä-Amerikkaan boogeihin suoraan Australiasta. Epätoivoiset yritykset lentolippujen vaihtamisesta Brasiliaan päätyvät aika- ja rahapulaan. Yksimielisesti joukkue päättää siis lomalla Surinamissa.

Vanha DC-8 nousta kituutti päivän aikataulustaan myöhässä Miamiin kohti Surinamia. Mukavuutta eivät häirineet rikki olevat turvavyöt, epäkunnossa olevat valot tai pohjaanpalanut ruoka. Eksootikka välkkyi mielessä. Eksootikka, joka koki kovia kolauksia, kun koneessa kuultiin uutisia. Surinamissa oli syttynyt sisällissota ja vallassa oli vasemmistososilashallitus, joka oli potkinut valkoisen väestön "piippiin" jo aikaisemmin.

Hyppäiheinen T-paita pelasti tilanteen. Koneessa oli matkustajana Surinamissa asuva hollantilaissyntyinen hyppääjä, joka tarjosi joukkueelle takapihaltaan asunnon.

Mielenkiintoinen vastaanotto

Kone laskeutui Zanderij'n lentokentälle 35 asteen likomärkään ilmastoon. Vastassa odotti aseistettu maastopukuihen "tulimies", joka otti passin pois ja käski vaihtaa tuhat markkaa rahaa paikalliseksi valuutaksi ennen kuin passin saa takaisin. Kyseinen tuhatlappunen oli tuhlattava viikossa, sillä paikallisia rahoja ei vaihdeta ulkomaan valuutaksi.

Vastaanottoseremonioiden jälkeen joukkue matkusti komeasti kuorma-auton lavalla maan pääkaupunkiin Paramaribo.

Isännän kanssa keskustellessa joukkue sai selville boogien peruuttamiseen johtaneet todelliset syyt. Hyppäykäyttöön tarkoitetut koneet oli kidnapattu ja teitä sekä lentokenttiä miinoitettu. Nämä seikat häiritsevät oleellisesti hyppäämistä, joka ei onnistu ilman lentokoneita eikä viranomaisten lupaa.

Jonkinlaista hyppäämiseen liittyvää korviketoimintaa kuitenkin löytyi. Paikallinen taiteilija-hyppääjä teki jatkuvasti T-paitoja, joista mallikappaleet löytyvät jo Suomestakin. Joukkueen isäntä näytti Para Club Maribossa kuvattuja videoita: oppilaiden uloshyppyjä, maasta kuvattua alkeisvarjon ohjaamista, Rocky IV, sekä hollantilaisten näytöshyppyjä ja kupurelatiivia.

Rahalla saa ja hevosella pääsee

Vahva, suorastaan jumalallinen vaikutus paikalliseen väestöön on entisen isäntämaan, Hollannin, CRW-heroilla Texelistä. Tarinoista päätellen joukkue talvehtii Surinamissa ja pitää paikallisia pikkurillin puristuksessa – sinänsä mukava tapa elellä. Meitä suomalaisia kuitenkin ihmetytti miksi hollantilaiset eivät ole opettaneet tai ohjanneet paikallisia hyppääjiä lainkaan. Lieneekö kaupallisen kerhon jäsenillä liian vähän motiivia kehitysmaiden opastamiseen? Kova informaationätkä sieltä löytyi ja joukkueella oli täysi työ sen tyydyttämisessä.

Suurimpana ongelmana surinamilaisilla on dollarien puutteesta johtuva varustepula. Maasta ei löytynyt FXC:tä, liitovarjoja ym. tarpeellista. Paikalliset halusivat suomalaisten varjat, mutta hintaa yhdelle kokonaisuudelle olisi markkoina kertynyt 70.000. Pienellä alennuksella he olivat ostaneetkin, jos länsivaluuttaa olisi löytynyt, mutta ei kun ei.

Lopuksi vielä lomavihihe. Ostata lentolippu Surinamiin, myy siellä hyppäkamasi paikalliseen valuuttana (sitä sieltä löytyy) ja elä työtä tekemättä seuraavat 20 vuotta Paramaribon parhaassa hotellissa ylensyöden ja -juoden.

Oulun Laskuvarjokerho
järjestää hyppyleirin
Vaalassa 20.–28. 6.

Ottakaa tämä huomioon
kun kiertelette kerhoja!

Puolassa taito/tarkkuuskisa
29. 5.–7. 6. 1987

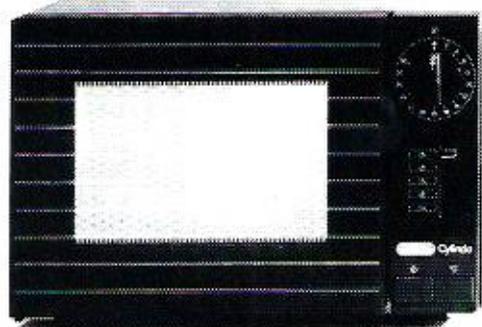
Lisää tietoja Eerolta,
puh. 90-378 055.

Päivähyppyjä Helsingissä
koko heinäkuun ajan.

Lentäjä, hyppymestari,
kone, ruokaa ja sauna on.

Lisää tietoja SLK:sta.

UUTUUS!

Käynnistä keittiössä ruuanlaiton uusi aika.

**Asea Skandia Cylinda
AS 950 mikroaaltouuni
on nykyaikaa!**

Pyörivä kuumennusalusta ja 5 tehovaihtoehtoa takaavat nopean ja tasaisen kypsymisen.

**ASEA
SKANDIA** Cylinda

**ITÄ-HELSINGIN MATTO KY
ALAN TYÖT
AMMATTITAIIDOLLA TAKUUTYÖNÄ
– NOPEASTI JA EDULLISESTI**

**KAUPPAKARTANONKATU 11
ITÄKESKUKSESSA, HELSINGISSÄ
PUH. 90-343 2377**

Näin on näreet

Näin on näreet-palsta on tarkoitettu lukijoiden mielipiteille, valokuville ja piirroksille. Asialliset kannanotot aiheesta kuin aiheesta ovat tervetulleita toimitukseen. Seuraavaan lehteen tarkoitetut tekstit tai kuvat on lähetettävä 10. 5. mennessä osoitteella Laskuvarjourheilu, PL 653, 00101 Helsinki tai ne voi toimittaa suoraan SKL:lle tai SIL:oon.

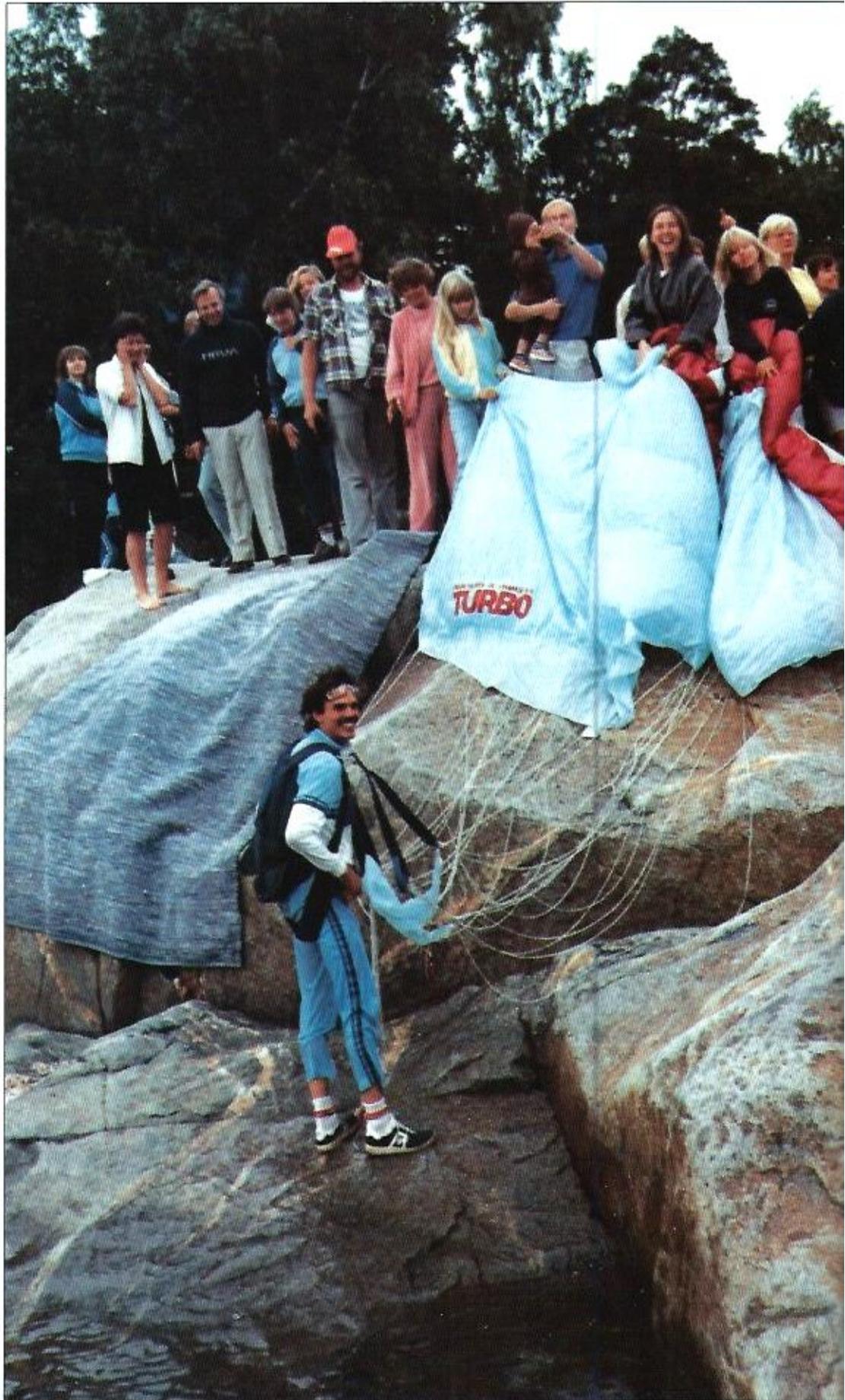

Tule millä tulet, kunhan olet paikalla Suomen Laskuvarjokerholla 9.-10. 5. RW-koulutusviikonloppuna. Tilaisuuden emännöi Sari-Anna Havia ja isännöi Hannu Havia.

↑ Vastuuntuntoinen hyppääjä huolehtii jo talven aikana, että hyppyvarusteet ovat kunnossa kevään koittaessa. Kalustoihmisten paineiden vähentämiseksi suositellaan viime tingan kiireiden välttämistä.

→ Kuvassa (hieinan epäselvästi) näkyvä hyppääjä haluaa lähettää terveisiä kaikille. Hän muistuttaa samalla ohjauskoulutuksen tärkeydestä.

Kalusto- katsaus

Mennyt vuosi oli hyppykaluston osalta monessa mielessä edistyksellistä ja kehitysnäkymlittään ruusuista aikaa.

Taustalla havaittiin kuitenkin vaanimassa taantumuksen pimeitä voimia hyppääjien piittaamattomuuden hahmossa. Edellisellä tarkoitan esimerkiksi Phantom-varavarjojen panna vaihtojen laiminlyöntiä.

Vikaa oli kyllä myös valmistajassa, koska pantojen toimitusajat vaihtelivat 2-8 viikon välillä, mutta se ei selitä sitä, että niitä on vieläkin vaihtamatta vaikka aikaa on kulunut jo 15 kuukautta.

Aikamoisia ongelmia tuli myös hyväksymättömien varavarjojen ja tandemien kanssa. Kaikille on jo varmasti selvää, että T.E.S.:n valmistamat varusteet ovat pelkkiä kopioita ja niillä ei ole Suomessa vaadittavaa hyväksyntää.

Lisäksi oli tarjolla mm. saksalainen tandem ja varavarjo. Työn laatu oli hyvä mutta käytetyt materiaalit olivat joiltain osin tunnistamattomia.

Syy siihen, että näihin asioihin on otettu kantaa täältä päin, johtuu siitä, että Suomessa on viranomaisen (ilmailuhallitus) antamat ohjeet ja määräykset hyppykamoista. En halua ottaa kantaa siihen ovatko määräykset oikeita ja perusteltuja, mutta niitä on noudatettava. Lisäksi on hyvä muistaa, että lähes kaikista nykyisin voimassa olevista ohjeista ja määräyksistä on hyppäväki saanut sanoa mielipiteensä niiden valmisteluvaiheessa.

Viime vuosina on hyppykaluston kehitys mennyt sellaiseksi, että esimerkiksi tande-

mit ovat rakenteeltaan ja toiminnaltaan pysyneet lähes samanlaisina. Nekin pienet muutokset, joita on tehty, on suunniteltu helpottamaan huoltoa ja korjausta.

Maailma ja me

Amerikkalaiset valmistajat ovat saaneet pitkän hieromisen jälkeen aikaiseksi laskuvarjovalmistajien yhdistyksen (PIA). Tämä on eräs keino, jolla he koittavat hinata hintoja ylöspäin. Tosin PIA valvoo myös varusteissa ilmenneiden epäkohtien tiedottamista ja korjaamista.

Suomen Laskuvarjokerhossa on nyt vuoden verran pari kaveria tehnyt laidasta laitaan korjauksia ja tarkastuksia sekä M-määräysten mukaisia muutostöitä. Apuna heillä on tuore kalustomestari, joka on ratkonut saumoja, ommellut tarroja väärinpäin sekä lakaissut lattian ja keittänyt kahvin.

Kokemukset kerhossa toimivasta kaluston huoltojärjestelmästä ovat olleet rohkaisevia.

Tulevaisuudessa tämän kaltainen kaluston huolto tulee varmasti kehittymään ja laajenemaan. Kerhot alkavat hoitaa itse kamansa yhä enemmän. Luonnollisesti tähän tarvitaan paljon kiinnostuneita hyppääjiä ja SIL:n järjestämää koulutusta.

Suomessa hyppääminen on 5 kuukautta aika tavalla lamas. Tänä aikana on hyvä tehdä varusteiden huoltoja ja järjestää teoriakoulutusta.

Kun hyppytoiminta on seis, ovat myös monien hyppääjien yhteydet kerhon suuntaan poikki. Tästä tulee monessa mielessä paha tietokatko, koska muualla maailmassa tehdään jatkuvasti päätöksiä koulutuksesta ja kalustosta, jotka silloin tällöin koskettavat myös meitä. Saattaa käydä niin, että kun hyppykausi pyörähtää käyntiin, niin silloin herätään ihmettelemään esim. tandemongelmaa, josta ei olla talven aikana kuultukaan.

Hantta Leskinen, SLK

RW-SM

järjestetään Helsingissä 1.-8. 8.

Kisat käydään sekä 4- että 8-hengen lajeissa.

Majoitus SLK:n parakilla tai teltoissa kentällä.

Ruokailu järjestetään pubiin.

Koneena Pilatus.

Mahdollisuus harjoitteluun koko heinäkuun ajan päivittäin.

TAITO/ TARKKUUS SM

Jyväskylässä 4.-12. 7.

Lisätietoja Eero Kausalaiselta
SIL, puh. 90-378 055.

Älä anna kyläkaupan kuolla

Sokos kuulemma lopettaa noin 1/3 osan kyläkaupoistaan. Näistä niin mukavista kaupoista, joista oli kätevä täydentää sokerivarastoa, hakea uudet patterit tai lampun polttimo ym. pieniä, mutta pikaisia ja pakollisia ostoksia, tulee siis loppu. Kohtapuolin kylän asukki joutuu pieniäkin ostoksiaan varten matkustamaan lähimpään kaupunkiin tai markettiin. Miksi näin on käynyt? Siksi, että kyläkauppa ei kannata, ellei myös suurempia ostoksia keskitetä sinne.

Sama pätee myös suomalaisen laskuvarjotarvikekauppaan. Suomalaiselta välittäjältä voi nopeasti hankkia uuden cutaway-pampulan hävinneen tilalle tai tarranauhaa, kumilenkkejä ym. jatkuvaa kulutus tavaraa. Mikä olisikaan inhotavampaa kuin tehdä varavarjokeikka heinäkuun alussa, hävittää varavarjon kahva ja lähettää tilaus Para-Gearille USA:han uutta varten... ja odotella esimerkiksi kortinpeluuta harrastaan.

Mikä sitten meidät suomalaiset tällaiseen jamaan ajaisi? Samat syyt kuin kyläkaupassa. Laskuvarjotarvikekauppiat tekevät em. välitystyötä eläkkeeseen. Kauppias ei elä mikäli hänen ainoa myyntiartikkelinsa on pikkuroinaa. Kauppiaan pitää saada palanen myös varjokaupasta. Jos me keskitämme varjo- ja varustehankinnat suomalaisille välittäjille, takaamme jatkossa heidän kilpailukykynsä sekä hinnoissa, laadussa että toimitusajassa. Ja lisäksi takaamme tämän elintärkeän ja pakollisen pikkuroinan saannin nopeasti suomalaisesta kaupasta.

Mieti ensin, osta sitten ja suosi suomalaista!

Timo Rantala

Ps. tämä ei ole MR-Hankinnan tai Suomen Laskuvarjo Oy:n maksama mainos.

VIRALLISET RW-KUVAT 1987

4-WAY EVENT: BLOCK SEQUENCES - 1986			
1 SNOWFLAKE	2 DONUT	3 ARROWHEAD	4 UNIPOD
* Individual Flying Necessary INTER 	360° INTER 	INTER 	360° INTER
SNOWFLAKE	DONUT	DIAMOND	UNIPOD

REFER TO SECTION 14. 4.

4-WAY EVENT:	
A DONUT	B MONOPOD
E BUNYIP	F ZIPPER
J SIDE FLAKE DONUT	K BIPOLE
N MOLAR	O CHINESE TEE

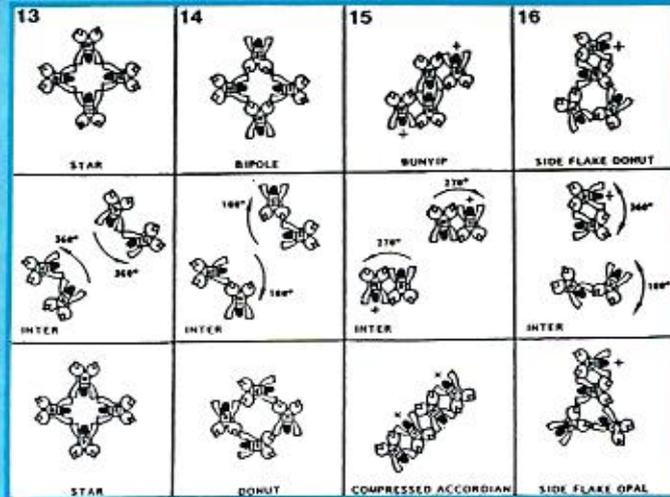
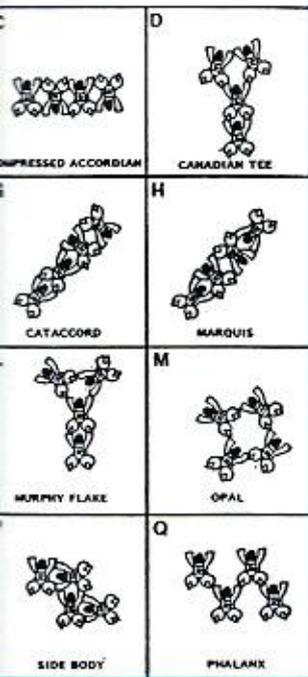
5 MONOPOD	6 ACCORDIAN	7 CATERPILLAR	8 CANADIAN TEE
180° INTER 	360° 360° INTER 	INTER 	INTER
Y 	STAIRSTEP DIAMOND	CATERPILLAR	CANADIAN TEE

4-WAY EVENT: BLOCK SEQUENCES - 1986			
9 DOUBLE ACCORDIAN	10 DIAMOND	11 STAIRSTEP DIAMOND	12 UNIPOD
INTER 	360° 180° INTER 	360° INTER 	INTER
DOUBLE ACCORDIAN	BUNYIP	SPINNER	ZIPPER

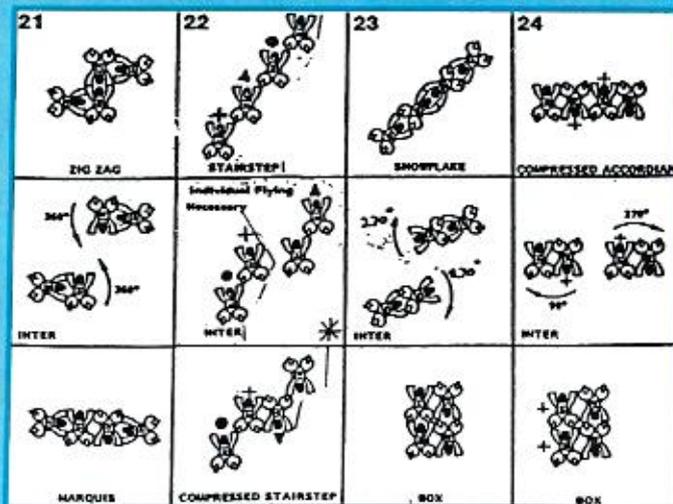
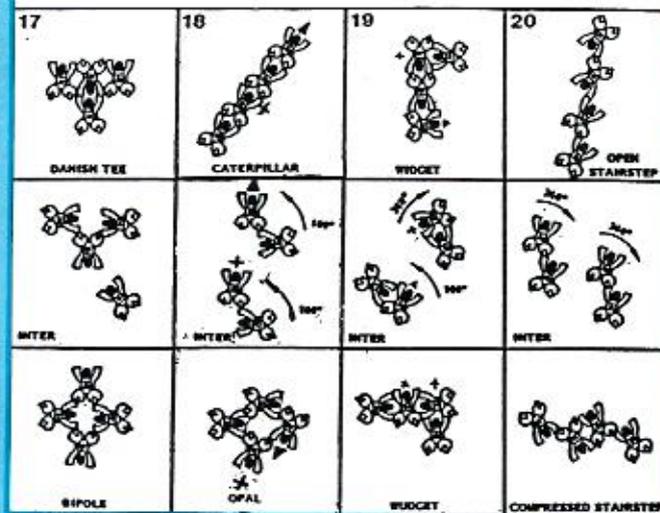
REFER TO SECTION 14. 4.

Viralliset kisakuvat ja blokit ovat ilmestyneet. Neljän hengen lajissa suurin muutos on jalkaotteiden poisjääminen. Viime vuonnahan niitä kokeiltiin, mutta kansainvälinen laskuvarjokomitean kokous päätti, ettei jalkaotteita hypätä MM-kisoissa Brasiliassa, joten mitäpä niitä harjoittelemaankaan. Kasimiehisessä

RANDOM FORMATIONS - 1986

4-WAY EVENT: BLOCK SEQUENCES - 1986

REFER TO SECTION 14. 4.

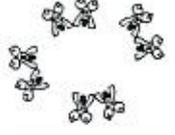
näyttää olevan aika hankalia blokkeja, joiden harjoittelu on varmasti mielenkiintoista.

Aloittelevan nelimiehisen kannattaa ensin hypätä helpompia harjoituksia ennen kisakuviin siirtymistä.

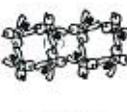
Puljalentoja harjoiteltaessa voi aloittaa blokeista 13, 21 ja 6. Käännöksiä ja lentotaitoa voi hioa blokeilla 2, 9 ja 22.

8-WAY

8-WAY EVENT: BLOCK SEQUENCES - 1986

1 STAR	2 DOUBLE SNOWFLAKES	3 DOUBLE DONUTS	4 DONUT
 INTER	 INTER	 INTER	 INTER
 DONUT FLAKE	 "STEREO" BIPOLE	 DOUBLE CHINESE TEES	 DOUBLE OFFSETS

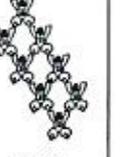
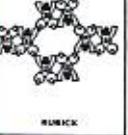
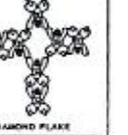
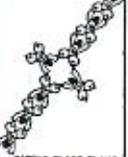
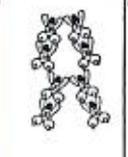
8-WAY EVENT: BLOCK SEQUENCES - 1986

5 ZIPPER	6 DONUT CROSS	7 IN-OUT	8 FRISBEE
 INTER	 INTER	 INTER	 INTER
 DOUBLE DIAMONDS	 LOCH NESS MONSTER	 BIPOLE DONUTS	 TRIPLE DONUTS

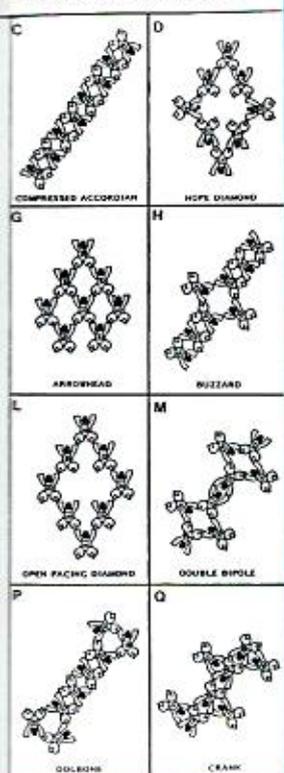
8-WAY EVENT: BLOCK SEQUENCES - 1986

9 DONUT FLAKE	10 BEAR TRAP	11 SNOWFLAKE	12 STAR
 INTER	 INTER	 INTER	 INTER
 DONUT	 TRIPLE BEAR	 BIPOLE FLAKE	 "STEREO" BIPOLE

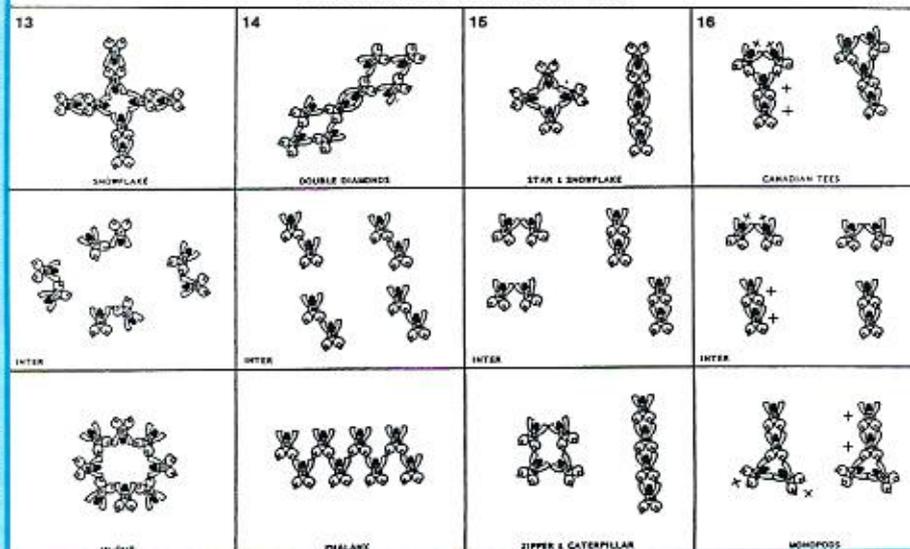
8-WAY EVENT:

A PHOENIX	B STAIRSTEP
E RUBICK	F DIAMOND FLAKE
J BIPOLE FLAKE FLAKE	K LONG DIAMOND
N ZIPPER FLAKE	O CATERPILLAR

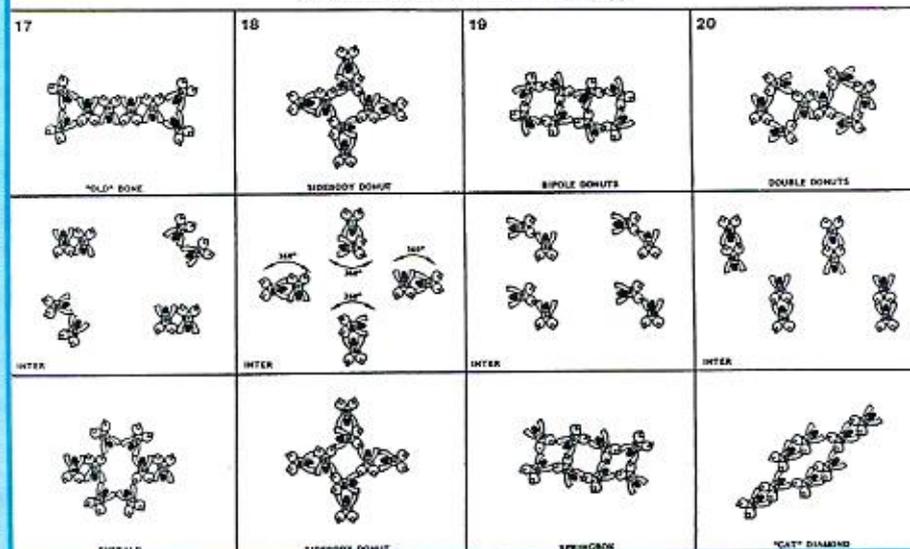
RANDOM FORMATIONS - 1986

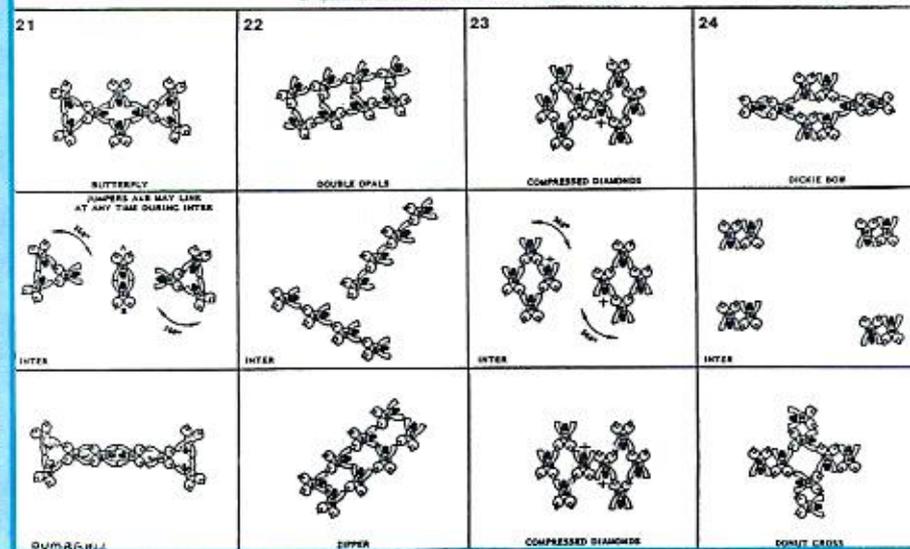
8-WAY EVENT: BLOCK SEQUENCES - 1986

8-WAY EVENT: BLOCK SEQUENCES - 1986

8-WAY EVENT: BLOCK SEQUENCES - 1986

HYPPYMESTARIOPISSA RÄYSKÄLÄSSÄ

TEKSTI
H. MOILANEN JA
U. NOLONEN

**Räyskälän Urheilu-
ilmailuopistolla
koulutetaan mm.
hyppymestareita
kahdesti vuodessa.
Toivorikas oppilas-
joukko majoittui sinne
viime syksynä ja imi
oppia itseensä.**

Ja niin syksy joutui jo taas Räyskälän legendaariseen ilmailuopistoon, jonne alkoi valua jengiä pohjoisesta aina Vaasaa ja Rovaniemeä myöten sekä kivuta miehiä etelän mahtavista suurkaupungeista, esim. Turusta, eikä Helsingissä pidä unhoittaa, vaikka sen niinsanotut hyppymestarioppilaat vetäisivätkin pohjateerauksen alkukokeessa. Katkera paikka kaikin puolin, totesimme testin jälkeen opiston luksussviitissä mietoa virvoitusjuomaa siemaillessämme. Mutta mitä pienistä, sanoi entinen tyttö.

Sitten kouluttajamme Eero ja Krisse heittivätkin jo nelosta silmään. Perehdyimme tuhtihin kansioihimme (ainakin näin paksuja) ja ankarat opinnot alkoivat (vrt. Jukolan veljekset lukkarin koulussa). Ihan tuli

intti mieleen, terveisiä vain Santahaminan kapiAISille ja miksei muillekin, jos tätä ka-teellisenä luette.

Eka päivä kului kalustusul-keisissa, ja miehissä naurettiin muitten kerhojen kamoille. "Poltetaan", kuului yksimieli-nen tuomio etenkin SLK:n mui-naisista laskuvarjoista mainio-ne tanskalaisine reppuineen. Mutta kosto eli, ja kirvelevin mielin joutuivat muut tunnusta-maan Vectorit voittajiksi.

Aamut lähtivät rullaamaan; kulutettiin penkkiä paitsi tun-neilla myös huomattavan pal-jon ruokalassa – kiiluvin silmin teimme selvää muroista, puu-rosta hillosilmällä ja viattomis-ta makkaranpaloista. Myhäil-len katseli keittiön väkikin anti-miensa katoamista niin ikään samaan aikaan kurssilla ollei-den ultra"kevyt"miesten vat-soihin; heihin solmimme hyö-dyllisiä suhteita hyppäämistä silmälläpitäen. Tutustuimme myös nuorekkaaseen lentä-jäämme – kyllä kai hän oli ainakin 13, olihan? Mutta oiva pilotti, ja jännää oli hänellä ja miksei lastillakin.

Oikeaa ainesta löytyi

Varsinaisen hyppytoiminnan alettua alkoi kurssilaisten lup-sakasta joukosta erottua per-soonallisuuksia. Synnynnäi-nen kouluttaja oli OLK:n Tuomo, joka jämerästi kaitsi pudo-tettavaan. Vaasan Maken veri

ei vapissut opetustaidon har-joituksilla eikä liiemmin kone-nessakaan (ei ainakaan pääl-täpäin mitään huomattu, moi vain Make) ja jänkhän Arska pani tottelemaan hillityllä char-millaan. Koneessa oltiin varo-vaaisia – SLK:n Mara ei halun-nut/muistanut laittaa pyöräjar-rua päälle, ettei vauhti olisi hidastunut, ja olisihan oppilaan lähtökin liukastunut; Jarmo Tu-ruust' piti puolestaan Maraa vähintään kolme kierrosta tuu-len piestäväenä ennen kuin linja löytyi ja päästiin meduusaa ko-keilemaan.

Voi sinä nostalginen alkeis-varjo! Ne, jotka patjoilla aloitta-vat, eivät tiedä hyppäämisestä yhtikäs mitään...

Näin on, vahvistivat muutkin kurvatessamme kyläkauppaa mietoista virvokkeista tyhjen-tämään illalla ennen saunaa. No ei, todellisuudessa nautinto tapahtui johdetusti mm. lähellä (valitettavasti) sijaitsevassa kaikkien entisten mesusuku-polvien ykkösmestassa – pai-kallinen hanurilato – jota näin jälkeempäin vilpittömän vahin-goniloisesti suosittelemme.

Muutoin vapaa-aika jäi vä-hiin etupäässä armoittoman opiskelun takia, joten välitun-nitkin oli hyödynnettävä kävyn-heittokilpailun sekä muiden tarkkuutta vaativien tehtävien merkeissä, joista riggeri-Tomi kertonee lähemmin. Spruit sen päälle!

Näytimme luovat kykymme elokuvafilmitähtinäkin – mainit-takoon vain Koiviksen ikimuis-tettava miespääosa videossa "Step-out". Tähteily valmensi meitä koulutustaidon harjoituk-siin, jotka videoitiin Eeron ja Kristianin toimiessa kriittikkoi-na. Löytyipä muutamia profes-sorivirtuooseja, joista teatteri-korkea olisi ylpeä. Nyt vasta tajusimme, että pallovarjoakin voi ohjailta! Kiitos olkoon Jar-mon. Eikä hyvän oppitunnin tarvitse kestää kauan, sen to-disti Esa Hesasta.

Kurssin lähetessä loppuaan tarjoutui tilaisuus lotmaista ult-rakevyyistä. Seurasi jalo kilpa – kaikki halusivat olla ensimmäi-siä. Maahan asti kuului sitten karmeita huutoja ennen varjon aukaisua.

Oli tullut loppukokeen aika. Mahdottoman vaikeaa oli muuttaa jalkoja metreiksi, mut-ta sujuihan se, läpi päästiin ja surkuteltiin tulevia oppilas-raukkoja. "Se on totta kyllä", sanoisi tähän Eero ja ehkäpä Kristiankin murahtaisi koke-muksen syvällä rintaäänellä harjoitusta tarvittavan... Pis-teekeksi i:n päälle nakkasimme tyhjät purkit roskikseen ilman krepparia ja hajaannuimme kukin omien kerhojemme oppi-laiden kimppuun; tätä kirjoitet-taessa olemme jo aivan pok-kana paiskoneet ihmisiä lento-koneista. Niinhän siinä pitikin käydä.

**OSTA LÄMPÖALUSASU!
SYMBIOSIS SUITS MYY
LÄMPÖASUJA HYPPÄÄJILLE.**

**NIITÄ VÄLITTÄÄ SUOMEEN
JARI HOLOPAINEN**

**PUH. 90-412 934/k tai 90-143 255 t.
ASUN HINTA ON 550,- JA
SITÄ SAA YKSI- TAI 2-OSAISENA.**

**SUUNNITTELUSSA ON OTETTU
HUOMIOON HYPPÄÄMISEN
ERITYISVAATIMUKSET.**

KEVÄÄN TSEKKILISTA:

- TARKASTUTA PÄÄ- JA VARAVARJOSI SEKÄ VALJAAT
- PAKKAUTA VARAVARJO ASIAANTUNTIJALLA
- TEE KUVUN IRTIPÄÄSTÖ-HARJOITUKSIA MAASSA
- KÄY LÄPI MIELESSÄSI VAARATILANTEET JA OIKEA TOIMINTA
- HYPPÄÄ MUUTAMA TOTUTTELU-HYPPY YKSIN

MONSTERJUMPING ONCE AGAIN!

Did you miss HerculesBoogie 82 or 85 in Sweden?

Did you miss what Jack Gregory, USA, called "the smoothest flowing boogie I've ever been to"?

Did you miss what Laura Veuäläinen, Finland, appreciated the most: "to meet other skydivers"?

Did you not experience what Luc Maisin, Belgium, stated as most positive, namely the computerized manifest without double manifesting?

Here is another chance: HerculesBoogie 87, May 24-31, Lidköping Sweden.

HerculesBoogie is the biggest none-commercial boogie in Europe. It is run by skydivers, for skydivers. Last time, 85, we were some 600 people gathered in the sun around a Lockheed C-130.

This ultimate skydiving monster hauls 90 people to altitude in less than eight minutes, and you can walk over the tailramp six or eight in a row.

It is perfect for those megajumps you've always dreamt about. In 85, the biggest was built to 64. Not to count all 20-, 24-, 30-, 36-way sequential...

Because of the none-profit organization, we can offer you unbeatable prices: Registration fee (including party, and almost everything else except food etc) is SEK 300. Friends and whuffos SEK 50 for the week. Each jump (13.000 ft only) SEK 90.

As always, we offer you a dropzone with everything close and handy: manifest next to the camping area, hot meals in the middle of the packing area, showers etc just around the corner, a bar next to the stage (live rock bands Monday and Saturday night), boarding 200 meters away.

This spring, we have the spot on our own for

eight long days. Sunday May 24: arrival, checking in, perhaps some jumps from small planes. Monday - Wednesday: get-to-gether, lurking, organizing. Aircraft not decided yet. Probably Fokker F27,

DC3s or Lockheed Electra (90 slots). Well-known RW-instructors will help you organize good dives.

Tuesday - Saturday: Herculesjumping as much as you like! In 85, one single aircraft hauled appr 300 jumpers per hour! (The Hercules might arrive earlier, but final decision is made by Swedish Airforce three weeks prior to the boogie. Let's hope for it!)

Sunday 31: Farewell-dives. Record attempts at the demo.

"I wish I'd been here longer", Jim Captain, USA, stated after HerculesBoogie 85 (he arrived in the middle of the fiesta).

Don't miss the Boogie of the Year, the One and Only MonsterBoogie, HerculesBoogie 87, Lidköping, Sweden, May 24-31.

Register today. Send international money order or banque cheque to HerculesBoogie 87, P O Box 31127, S-400 32 Gothenburg, Sweden. SEK 300 prior to May 1, thereafter SEK 400.

Further information: (int+46) 31 41 22 60.

**HERCULES
BOOGIE 87**

MAY 24-31 LIDKÖPING SWEDEN

P O Box 31127, S-400 32 Gothenburg, Sweden.

HYPPYONNETTOMUUS
ON TAKUUTAVARAA
ETUSIVULLA

MITEN MYÖNTEISTÄ JULKISUUTTA

TEKSTI SYYSKUUN -86
PARACHUTISTIA MUKAILI
TIMO RANTALA

Asiasta voi kertoa monella eri tavalla: myönteisesti, kielteisesti tai esimerkiksi vain faktat esiin tuoden. Se, miten kerrotaan, vaikuttaa lukija- tai kuulijakunnan mielipiteisiin.

Pari hyppäiäistä esimerkiksi amerikkalaiseen tapaan valaisee asiaa.

Hyppääjä laskeutui erittäin kovaa ja rumasti kiitoradalle täysin pieleen menneen CRW-hyppyn päätteeksi. Hän ei pystynyt päästämään irti osittain tukahtunutta päävarjoaan ja hänen varavarjonsa oli sotkeutunut toisen hyppääjän irti-päästettyyn päävarjoon. Kuvat kietoutuivat hänen ympärilleen ja vetivät toisen jalan pään yläpuolelle. Koko läjä hyppääjää ja nylonia tömähti asfalttiin noin 10 metrin korkeudesta. Hyppääjältä löydettiin lantiosta pieni murtuma ja ruhjeita.

Otsikkona paikallisessa sanomalehdessä oli maallikon näkemys tapahtuneesta: "Hyppääjä selviytyi yli 3000 metrin pudotuksesta."

Eräs onnekaampi hyppääjä puolestaan laskeutui tavaratilon parkkialueelle. Hän teki höyhenlaskun pääsiäistipuksi pukeutuneena satojen karkkia kirkuvien lasten keskelle.

Sama paikallinen lehti julkaisi kolme etusivun kuva- ja pääsisäisnäytöksestä. Kuvissa näkyi hyppääjä laskeutumassa hymyilevien lasten joukkoon.

Joskus on vaikea ennustaa minkä tyyppinen juttu asiasta tehdään. Ikävän hyppyutisen julkaisemista ei voi estää sen uutisarvon takia, mutta jotain lienee kuitenkin tehtävissä.

On myönnettävä, että positiivisella julkisuudella on monia hyviä vaikutuksia. Näytöshyppijöiden saanti on helpompaa, viranomaisten ja muiden tärkeiden sidosryhmien suosio on hyppääjien puolella, kurseille tulee enemmän oppilaita ja sekä sukulaiset että muu yleisö saa paremman kuvan mitä tämä laji oikein on.

Oikeaa tiedotuskanavaa päätettäessä tulee miettiä tarpeita ja keitä halutaan tavoittaa. TV-uutiset (esim. MTV:n 10-uutiset) kattaa koko maan

Hyppääminen pääsee etusivun uutiseksi kun tapahtuu onnettomuus. Etenkin iltapäivälehdet hehkuttavat aiheella näyttävästi tavalla, josta hyppääjät eivät pidä. Onnettomuuksien uutisointiin ei voi vaikuttaa, mutta tiedottamista laskuvarjoilusta voi aina tehostaa.

ja on luonteeltaan hiukan erikoinen tai sensaationhakainen. Kävisi mainiosti suomalaisten tekemiin ennätyksiin, kilpailuihin jne. mutta ei välttämättä anna oikeanlaista ja asiaan perehtynyttä tietoa esim. onnettomuudesta (vrt. Jämsän juttu).

Lehtijuttu voidaan kohdistaa

tarkemmin valittuun lukijakuntaan (Kauppalehti, Ilmailu, Savon Sanomat). Asiat voidaan myös kertoa tarkasti ja yksityiskohtaisesti.

Radiohaastattelu tai -uutinen ei välttämättä ole niin sensaationhakainen kuin televisio. Radio tavoittaa suuren määrän ihmisiä. Paikallisradioihin voi

tarjota juttuvinkkejä esim. kiisoista ja leireistä.

Tee yhteydenotto oikein

Lukemalla paikallisia lehtiä ja seuraamalla muutenkin tiedotusvälineitä, tunnistat toimittajia, jotka mahdollisesti olisivat kiinnostuneita tekemään jutun hyppäämisestä. Paras artikkeli syntyy jos toimittaja käy alkeiskurssin itse ja kirjoittaa omasta kokemuksestaan. Kannattaa yrittää mainostaa kurseja toimittajillekin.

Kun toimittajaan otetaan yhteyttä, on hyvä valmistella asiaa etukäteen. Paikalta pitää löytyä tarpeellisia mukavuuksia kuten ruokaa, juomaa jne. Toimittaja ei välttämättä ole tottunut nyhjäämään kerholla eikä pakkaamaan kylmässä, joten toimintaa pitää löytyä.

Toimittajan voi tutustuttaa lajiin ottamalla hänet ja mahdollinen kuvaaja mukaan hyppykeikalle. On muistettava se, että jos tarkasti turvallisuusseikat, koska kaikki ihmiset eivät ole tottuneet olemaan sellaisen lentokoneen kyydissä, jonka seinä avataan vähän väliä.

Jos laskuvarjoheilu on toimittajalle täysin outoa, aloita kertomalla perusasioista. Älä naura typerille kysymyksille,

Vihjeitä tiedottamiseen

★ Jos kerho järjestää esim. kilpailut tai harjoitusleirin, lähettäkää siitä kirjallinen tiedote paikkakunnan tiedotusvälineille. Puhelinsoitto myöhemmin, varsinkin tutulle toimittajalle varmistaa, onko tieto mennyt perille.

★ Toimittajia ei voi pakottaa paikalle, mutta heitä voi aina houkutella. Kannattaa tiedottaa vain mielenkiintoisista asioista, jolloin kerholla todella tapahtuu. Toimittajille on syytä tarjota tutustumislentoja kerhon koneella, valokuvaajalle pitää järjestää tilaisuus ottaa uloshyppykuvia. Kunnollista ja erikoista kuvamateriaalia (esim. vapaasta) voi lainata lehdille.

★ Jonkun tietyn ihmisen pitää huolehtia toimittajista, vastata asiallisesti kysymyksiin ja esitellä toimintaa.

★ Kerhon siistiminen ennen toimittajien tuloa ei ole pahitteeksi.

★ Toimittajille ei pidä valehdella eikä ikäviä asioita, esim. lajin riskejä, pitää salata. Jos toimittaja tuntee itsensä petetyksi, se heijastuu jutun sävyssä. Asiallinen tiedottaminen myös onnettomuuden sattuessa kannattaa.

★ Hyppääminen tarvitsee ennen kaikkea positiivista julkisuutta, kielteistä tulee liiankin kanssa onnettomuuksien yhteydessä.

★ Lähiympäristön asukkaiden kanssa ei ole pahitteeksi olla hyvissä väleissä.

Hyvin suunniteltu ja harjoiteltu näytöshyppy antaa myönteisen käsityksen hyppyharrastuksesta. Kerhojen pitäisi tuntea vastuunsa näytösten järjestäjänä ja myyjänä, jotta hyppy hankalaankin paikkaan onnistuisi. Turhan paljon on esimerkkejä rapatessa-roiskuu-jutuista.

muistelepa itseäsi kurssilla. Älä selitä liian yksityiskohtaisesti kaikkia hienouksia, toimittaja kirjoittaa suurelle yleisölle eikä alaan jo vihkiytyneille. Älä aloita lausetta sanomalla: "älä nyt kirjoita tätä, mutta..." Kyseinen lauseesi saattaa löytyä otsikosta.

Toimittajat kysyvät usein hankalia kysymyksiä, he saattavat olla kiinnostuneita lajin vaaroista ja onnettomuuksista. Kerro asiat totuudenmukaisesti, älä liioittele vaaroja, mutta älä myöskään salaa asioita. Jos toimittaja kokee itsensä huijatuksi tai huomaa sinun välttelevän ikäviä aiheita, saatat positiiviseksi aiottu juttu kääntyä harrastusta vastaan.

Jos kerholta löytyy hyviä valokuvia esim. vapaasta pudotuksesta, voit tarjota niitä lainaksi lehdelle.

Kokemus Suomestakin on osoittanut, että radioasemat ovat kiinnostuneita koneesta ja varjon varassa nauhoitetuista jutuista. Sellaisiakin kannattaa tarjota esim. paikallisradioille.

Jos onnettomuus sattuu

Käytä tervettä järkeäsi onnettomuuden sattuessa. Varaa aikaa toimittajien kyselyihin. Onnettomuuksien varalta kannattaisi kerhon sisällä sopia valmis menettelytapa. Tiedottamiseen voisi nimetä yhden ihmisen, joka hoitaisi yhteyden tiedotusvälineisiin. (Suomessa yhteyden hoitaa yleensä Suomen Ilmailuliitto tai tutkijalautakunnan jäsenet. Vallitsevan käytännön mukaan onnettomuuden syytä ei yleensä arvaila ennen aikaisesti, vaan odotetaan tutkijalautakunnan selvitystä.)

Joka tapauksessa tiedotusvälineet uutisoivat onnettomuuden jo samana päivänä ja on tärkeää, että ne saavat harkittuja, täsmällisiä ja oikeita tietoja. Sensaatiomaisia lausuntoja on syytä välttää, koska silloin tiedot onnettomuudesta voivat tulla julkisuuteen täysin vääristeltyinä.

Jos kerholla on jo etukäteen hyvät välit tiedotusvälineiden kanssa ja laji on tunnettu, on todennäköisempää, että onnettomuuden sattuessa toimittajilla on vähemmän ennakoasenteita.

Yhteydenotto tiedotusvälineisiin olisi varmaan muuttanut seuraavaakin amerikkalaisista otsikkoa: "Laskuvarjohyppääjä kuoli, varavarjo ei toiminut!" Paikallisen kerhon jäsenen kanssa käydyn keskustelun jälkeen kävi ilmi, että varavarjon toimimattomuuteen löytyi hyvä syy: varavarjon kahva oli edelleen taskussaan koskemattomana.

MILJOONALAATIKKO

Haluatko ostaa, myydä, vaihtaa, vuokrata, lainata jotain tavaraa? Laita ilmoitus Laskuvarjourheiluun. Se ei maksa mitään lehden tilaajille. Lähetä ilmoituksesi osoitteella Laskuvarjourheilu-lehti, PL 653, 00101 Helsinki tai jätä se kirjokioskissa Suomen Laskuvarjokerhon seinälle. Toimi ennen toukokuun 10. päivää, niin ilmoituksesi ehtii kesäkuun lehteen.

MYYDÄÄN

Aputatteja ja kaikenlaista bannaanioppilasvehkeisiin sopivaa varaosaa halvalla. Tiedustelut SLK/taideparsimo puh. 90-378 827.

MYYDÄÄN

Pienelle hyppääjälle (50 kg tai alle) sopiva kokonaisuus: Hobbit -83 162ft Phantom 22 -85 Warp III -83. Hinta 7.200,-. Tiedustelut puh. 931-128 918/Anne.

Myy

Swift + Swift ja Mirage + ylimääräinen free bag. Kari Nilva, puh. 90-513 858 (kello 21 jälkeen).

Myydään

CRW-MM 1986 video. 3 varttia parasta CRW:tä kypärästä, helikopterista ja maasta sekä tietenkin useampi hässäkkä. Koosteesta löytyy 4-rotaatiota, 4-sekvenssiä, 8-nopeutta sekä pari ennätystä, harjoittelua ja kilpahyppyjä ym. ym. Hinta 150 markkaa + mahdolliset postituskulut. Ota yhteys Timo Rantala, toimeen 90-77051 tai iltaisin SLK/90-378 827.

Myy

Hyppylaseja. Timo Rantala, puhelin toimeen 90-77051 tai iltaisin SLK/90-378 827.

Myydään

Cruislite-82, Wonderhog, Phantom 24. Soita Jokke Nyman puh. 90-352 565 (k).

Myy

Wonderhog, Merlin, Featherlight. Kurt Westberg puh. 805 7853 kello 21-22.

Myytävänä

Erinomainen kokonaisuus: Wonderhog Sprint Navy Conical Pegasus Tiedustelut Ari Järvinen puh. 90-872 8047 (k), 90-838 2119 (t) tai 90-378 827 SLK.

Myy

Merlin, Swift + Rapid Transit. Kari Koivuranta, puh. 90-378 827 (SLK) tai 562 5101 (k).

Myy

Warp III, Scorpion, Phantom 22. Tiedustele puh. 90-669 162 Mika Forsen tai SLK.

Myy

Merlin, Phantom-24 ja Rapid Transit. Tero Toukonen, puh. 90-485 908 (k) tai 695 6362 (t).

Myy

SST Racer, Phantom ja Firefly. Markku Teivainen, SLK puh. 90-378 827.

Laskuvarjourheilijoita tervehtivät:

OY PEDESTIA LTD.
Martinkatu 13, 05800
Hyvinkää
Puh. 914-29450

MAALIKULMA KY SALMIVUO
Kuriiritie 116, 01300 Vantaa
Puh. 90-821 255

LT-LENTOTOIMI TAMPERE
Pirkkalan lentoasema, 33980
Pirkkala
Puh. 931-697 130

OY HUOLINTAKESKUS AB
KOUVOLA

MEDI-LAI KY
Sepänkatu 10, 33230
Tampere
Puh. 931-302 92

T:MI NOSTOLAVA-PALVELU
Kaskuajankatu 4, 33900
Tampere
Puh. 931-652 877

OIJELMAMIEHET OY
Tammelan puistokatu 14-16,
33100 Tampere
Puh. 931-122 122

Juhannusleirille...

Suomen Laskuvarjokerho muuttaa torstaina 18. 6. juhannuksen viettoon.

Pilatus vie 8 hyppääjää, kerhon auto kerhon kamat.

Muuta ei vielä tiedetäkään - ideat ovat tervetulleita, kenttäehdotuksia tarvitaan.

**Yötön yö kutsuu -
osallistu sinäkin!**

Kivistön Pirtti

Marmoritie 11
00170 Vantaa

Puh. 90/896 739

Warck

- FARKUT
- COLLEGET
- LASTENVAATTEET

RAUTKALLIONKATU 12

KOIVUKYLÄ 01360 Vantaa 90/874 8276

Dallas

Finn Young

Beavers

AHTI
RAKENNUSOSAKE YHTIÖ
Nalkalankatu 12 F, 33200 Tampere

Tampereen
myyntitoimisto

Johtava kotimainen

PUHTAAN ILMAN
HALTIJA.

KOJAIR

PL 414 33101 TAMPERE PUH. 931-652 511

TELJAN AIR

**Huipputekniikan
taitotietoa**

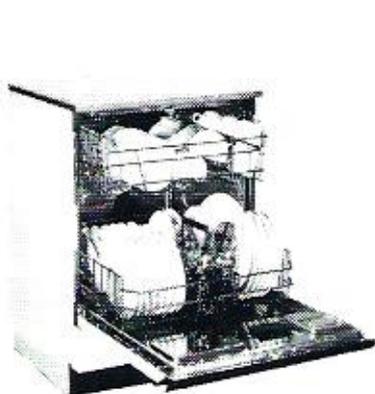
INSTRUMENTOINTI OY

Sarankulmankatu 20, 33900 Tampere
puh. (931) 653 400

HUONEKALUTEHDAS
HILOCX

OM. VELJEKSET ILOMÄKI
NOKIA PUH. 931-415833

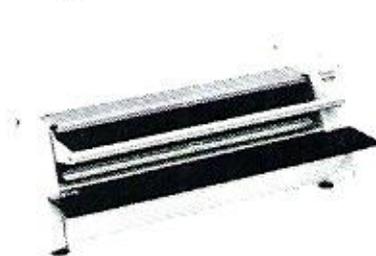
**Laatua, tehoa, kestävyyttä.
Valitse Asea Skandia Cylinda**

Astianpesukone
Cylinda 1400
palvelee vielä 2000-luvullakin

Pyykinpesukone
Cylinda 8000
pesee perusteellisen puhtaaksi

Mankeli
Cylinda KMH 32
mankeloi tekstiilit sileiksi
ja siisteiksi

- Käyttöturvallisuutta
- Taattua teräslaatua!
- Parasta tekniikkaa, joka vie vähemmän sähköä, aikaa ja vaivaa.

Osta parasta.
Kerromme mielihyvin miksi.

**ASEA
SKANDIA**

Cylinda

KAUSALAINEN EERO

MARATONKUJA 1 A 2
01280 VANTAA

